

20 îdam li sê rojan de

Şemendefira Îdama rejîmê xurttir dimeşe

Komara Sîamî li sê rojan de 20 kes ji şaromendên Îranî li bajarên cur bi cur de îdam kirin. Gorî ragihandinên rejîmê, tometa wan qaçaxa madeyên bêhişker bûye. Piraniya wan îdamkiriyan kurd û zêde jî xelkê Urmiye ne. Rêxistina mafê mirov a Îranê serbarê mehkûmkirina wan îdaman, ragihand ku hikûmeta Îranê ji bo mana xwe ji îdam, wehşet û tirsandina xelkê mifahê distîne. Gorî vê rêxistinê li sala 2010'an de 546 kes li Îranê de hatine daliqandin û li du mehên destpêka 2011'an de jî zêdeyî 100 kes hatine îdamkirin.

Hîlarî Kilînton:

Komara Îslamî di aloziyên Mîsr, Yemen û Behrê de dest heye

Wezîra kar û barên Derve ya Amerîkayê li axaftina xwe ya roja çarşemî li Senaya Amerîkayê de got: Îranê bi awayek rasterast yan nerasterast bi neraziyên Mîsr, Yemen û Behrê re pêwendî heye. Kilîntonê da zanîn ku Îran hewl dide pêla nerazîtiyan di wan welatan de rêkbixe û ji Hizbullahê mifahê distîne heya ku ew jî bi hevalbendên xwe re têkiliyan pêk bîne û Îran hewil dide bi her terzekê be, teşîr û bandorê li ser encamên aloziyê û guhertinên li wan welatan de bike.

Biryarnameya dijî Qezafî, Gavek bêminak û Hişdariyek mezin bi dîktatoran

R: 7

Gavek girîng ji aliyê Ewropayê ve 80 kes ji bînpêkerên mafên mirov li Îranê dikevin nav lîsteya reş a Ewropayê

Derî Her Li Ser
Paniya Xwe
Dizivire

Mistefa Hicrî

Şiroveyek rexnegirane derheq "Deqa tewaw ya carnameya dîyem a Bizava Kesk"

R: 4

Rejîma
Îranê riswatir
ji her demekê

Selîm Zencîrî

Komara Îslamî a Îranê yek ji wan rejîmên dîktator, dijî mirovî û serberedayî ye ku li midehê sê dehsalên desthilatdariya xwe de, ji ber siyasîyên nerewa, şerxwazane û pawanxwazane...

R: 7

8'ê Adarê û
bindestiya
jinan

Senar Hatemî

Em li demekê de pêşwaziya 8'ê Adara îsal dikin ku rewşa cîhanê li gel salên berê hin cuda ye...

R: 9

Dîmenên
Îtiyadê di
sînemayê de

Mumtaz Ebdollahî

Îtiyad çi wek tawan û çi wek nesaxî hertim bala filmsazan û alîgirên sînemayê bo aliyê xwe rakîşandîye. Helbet ya ku li bîr...

R: 11

Yekîtiya Ewropayê navê 80 kes ji bikuj, serkutker û bînpêkerên mafê mirovan ên ser bi rejîmê xiste nav lîsteya cezayên xwe. Kesên han ji berpirsiyarên herî payebilind yê hikûmeta Îranê ne.

Ji wan em dikarin îşare bi Husên Elah Kerem, fermanderê Ensara Hizbullahê, Husên Taib, fermanderê berê yê Besîc, Ehmedreza Radan, qayîmmeqamê hêza Întizamî, Îsmail Ehmedî Muqedem, fermanderê Hêza Întizamî, Hesên Fîrozabadî, Serokê navenda hevpar a hêzên çekdar,

Muhemed Elî Ceferî, fermanderê Sipaha Pasdaran, Heyder Mislihî, Wezîrl Îtîlaatê, Muhsin Nayibî, fermanderê giştî yê Tehranê, Mistefa Muhemednecar, Wezîrê navxwe, û çend wezîrên din weke: Muhemed Husênî, Sadiq Mehsûlî, Kamran Danişçû, Xulamhusên Ejeyî, û herweha dadistanê berê yê Tehranê Seîd Murtezewî û Husên Şerîetmedarî, berpirsiyarê rojnameya Keyhan û ... bikin.

Ev gava Ewropayê jî bona rêzgirtin ji mafê mirov gelek girîng e, jiberku heya niha pîrsa mafê mirov li Îranê de ketibû perawêza pirograma navikî a rejîmê.

Seredana heyetek PDK Îranê bo Encumena Siyasî a Kurdên Sûriyê

Sibêdeya roja 30'ê Şibatê, heyetek Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê bi serokatiya Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî yê Partiyê, seredana Encumena Siyasî a Kurd li Sûriyê kir û ji aliyê Dr. Mehmûd Ereb, Serokê gerrî yê Encumena Siyasî û hejmarek ji endamên encumenê ve bi germî hat pêşwazîkirin. Di wê seredanê de her du aliyên rewşa Kurd bi giştî û ewguhertinên ku di deverê de hatine pêş û bandora bûyerên

deverê li ser her çar parçeyên Kurdistanê xistin ber bas û her du aliyên rewşa han bi qazancê cîhana demokrat û mirovdost zanîn. Herweha Mistefa Hicrî rewşa îroyîn a Îran û Kurdistanê û îzolebûna pêtir a rejîma Komara Îslamî a Îranê û kûrbûna pirsgerêkên navxweyî û herweha hejarî û bêkarî a zal bi ser Îranê de ku rejîma zal bi ser Îranê de sebebê wê rewşê ye şirove kir. Di dawiyê de her du aliyên

pêdagirî li ser herçî pêtir û xurtkirina pêwendî û hevahengiya navbera hêzên siyasî ên Kurdistanê kirin.

Sergotar

Hewcehiya rê û cihên rijdtir ji Lîbiyê li dijî Îranê

Arîn

Li doma hewl û bizavên navnetewî bona mehkûmkirin û pêşgirtina ji nişkuji û xwînrijiyên zêdetir ji aliyê Muemmer Qezafî li Lîbiyê de, gavên baş û cihê pesnê hatine avêtin û welatên demokratîk ên cîhanê bi yekdemî, rifarên tund û tûj û serkutkarane ên dewleta Lîbiyê mehkûm û bona cezadana Qezafî û dubare nebûna trajîdiyan ketin tedbîr û vedîtina rêçareyeyan. Her ev zext û givaşên navxweyî û piştewaniyên derekî bûne bi gefek mezin bo ser jiyana dîktatoriya Qezafî, çunku niha bas ji diyarîkirina hêla dijîfirîn û heta êrîşa leşkerî li dijî hovê Lîbiyê li rojevê de ne; nemaze dadgeha Laheyê jî ketiye kar daku bi lêkolînên xwe, cinayetan bi nişkuji, tawana cîjî mirovahiyê bide nasîn. Çimkî gorî nûçeyan tenê li vê midehê de nêzikî 7000 kes hatine kuştin û bi sedan hezar kes jî derbider bûne; û hêj sîbera metirsiyan berdewam e. Ev helwesta mirovdostane a rojava li hember Qezafî de cihê dilxweşiya hemû azadîxwazan û xemgînî û bi tav û lerz ketine hemû dîktatoran, bi taybetî rejîma Îranê bû.

Niha pirsîyarek derdikeve holê ku erê gelo, rojava li hember hemû dîktator, tepeserkar û cînayetkaran de amade ye ku helwest û dijîkiryarek hevşêwe bigre ber xwe?

Ji ber ku Komara Îslamî a Îranê, yek ji wan rejîmên hov, cinayetkar û pêpeskarê mafên mirov e û karnamêyek reş û teji tawan li vê derheqê de bo xwe tomar kiriye. Her ji destpêka desthilatdariya xwe de heya niha xwe ji tu cinayet û reşekujî û tirajîdiyekê neparastîye; her ji fermana cîhada Xumênî li dijî kurdan ve bigre heya kumkujiyên sala 67'ê, qetlên rêzokî, terorkirina neyaran û kuştina sistematîk ya xelkê cudabîr, kasibkar, nerazî û azadîxwazan. Bi taybetî li vê 1/5 sala derbasbûyî de pêvajoya serkut û tund û tûjiya xwe xurttir û şemendefira îdama xwe jî bileztir kiriye û bi keyfa dilê xwe digre, dukuje û îdam dike û bi gef û çavsoyîyên xwe jî, tovê tirs û wehşetê her roj zêdetir li nav xelkê de direşîne û ...htd. Lê serbarê hemû evana, hêj helwestek jêhatî û cihê pesnê li hember cînayetên Komara Îslamî de nehatiye girtin, nemaze tim pirsê mafê mirov li perawêzê û kirine goriyê berjewendî û dan û standinên bazerganî yên xwe.

Lewma niha li vê zirûfa hesas de, bi berçavgirtina cewher û kakila rastîn a rejîmê, girîngî û pûtedan bi pirsê mafê mirov û kêmaniyên netewî li Îranê de li serweyî hemû pirsên din û girtine pêş a helwestek zelal û hevşêweya dijî Lîbiyayê li dijî Komara dijî mirovî a Îslamî a Îranê weke hewcehiya zerûretek dîrokî xwe nîşan dide û divêt rojava bi heman cesûrî û zelaliya derheq pêpeskirina mafê mirov li Lîbiyayê de, rejîma Îranê jî bixe bin zext û givaşên siyasî û dîplomatîk de û şibî Lîbiyê ji endametiya komîsyona mafên mirov a NY û li kom û saziyên din de bide avêtin û hukmê girtina wan derbike. Çunku, xwasta xelkê Îranê jî, weke xelkê Lîbî, Misir, Tûnis û welatên din, maf û azadî û guherîna bingeîn li sistema siyasî a welat û cihgîrkirina hikûmetek xelkî û sekolar e ku bersivderê xwast û daxwaziyan tex û qatên cur bi cur ên civakê be ye. Lewma xwenîşandanên li Îranê tu ferq û cudahiyeke bi yên li Lîbî û dîktatorlêdayî ên din nine; û ev rê û cih û hewlên ku ji aliyê rojava ve bo Lîbiyayê hatine girtin, gelek xurt û rijdtir ji li dijî Îranê hewce ne.

Daxuyaniya Deftera Siyasî a PDK Îranê bo piştgirî ji kempîna berevanî ji girtiyên siyasî ên netewên Îranê

**Hewwelatiyên birêz!
Xelkê xebatkar yên Kurdistanê!**

Di çarçoveya xebat dijî bînpêkirina mafên Îranê" hat ragihandin û piştî wê ragihandinê kempîna siyasî ên netewên Îranê, roja Yekşem 21'ê Şibata 2011'an, daxuyaniyek bi armanca berevanî ji mafên bînpêkirî ên

wan girtiyan û liqawdana cinayetên Komara Îslamî di wê pêwendiyê de ji aliyê komek NGO û kesayetiyên, li jêr navê "Kempîna Berevanî ji Girtiyên Siyasî ên Netewên Îranê" hat ragihandin û piştî wê ragihandinê kempîna siyasî ên netewên Îranê, roja Yekşem 21'ê Şibata 2011'an, daxuyaniyek bi armanca berevanî ji mafên bînpêkirî ên

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê ku hertim dijî hepsîkirina xelkê, bi tawana hebûna dengê cuda û alîgirê parastina mafên wan bûye, hewlên vê kempîna bilind dinirxîne û piştgiriya xwe ji armancên ku berevanî ji mafên bînpêkirî ên girtiyên siyasî ên netewên Îranê û liqawdana cinayetên rejîma Komara Îslamî ye, radigehîne û daxwaz ji endam, alîgir û dostên xwe û ji hemû hevniştinaneke azadîxwaz yê Îranê û her Kurdek dilsoj li her cihek vê cîhanê de dike, hevkar û yarmetîderê vê kempîna bin.

**Deftera Siyasî a Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê
22'ê Şibata 2011'an**

Daxuyaniya çapemeniyê

Azadî Bo Girtiyên Siyasî ên Îranê Rejîma Cumhuriyeta Îslamî ya Îranê, bi girtin, lêdan û dardakirina muxalefeta xwe va, hertim di rojevê da bûye. Rejîma Îranê îro jî ketiye rojevê, ji ber ku di rojên dawiyê li vê welatê da zordarî li ser opozîsyonê û hêjmara girtiyên, ku têne bi darda kirinê, zêde bûne.

Hukumeta Cumhuriyeta Îslamî, s,una, ku guh bide daxwazên opozîsyonê, zilm û zordariya xwe tundtir dike.

Çalakvanên mafê mirov û civaka sîvîl yên ji hemu rengên Îranê, ku dijî siyaseta hanê ya rejîma Îslamî ne, belavokek derxistin û ragihadin, ku dest bi Kempîna Berevanîkirin Ji Girtiyên Siyasî Ên Netewên Îranê kirine.

Armanca Kempîna hanê, derxistina ?tawanê siyasî? ji sistema huquqî ya Îranê, xebat kirin dijî zilm û zordarî li ser bîr û bawerîya siyasî û ol û çand û azad kirina ?girtiyên siyasî? ne.

Çalakvanan biryar dane, ku ji bona armancên hanê, derbareyê hêjmara ?girtiyên siyasî? û rews,a wan, zanyarî berhev bikin û bigihinin destê dezgeyên mafê mirov yên navnetewî, daku fis,ara xwe li ser rejîma Îranê bi hêztir bikin.

Partiya me pis,tgiriya xwe li Kempîna Berevanîkirin Ji Girtiyên Siyasî Ên Netewên Îranê û daxwazên wê yên mirovî û hevdemî dide xuya kirine û ji karbidestên Îranê daxwaz dike, ku guhê xwe bide daxwazên Kampîna û ?girtiyên siyasî? azad bike.

PSK banga hemu hêz û partiyên siyasîyên Kurdistanê dike, ku pis,tgiriya Kampîna hanê bikin.

PSK ji dezgeyên mafê mirov yên navnetewî daxwaz dike, ku guh bidine hewara çalakvanên Kempîna Berevanîkirin Ji Girtiyên Siyasî Ên Netewên Îranê û zext li rejîma Îranê bikin daku mafê mirovê pêpes neke û girtiyên siyasî azad bike.

**Partiya Sosyalîst a Kurdistan-PSK
03 Adar 2001**

Daxuyaniya hejmarek ji Part û Saziyên Kurdistanê li dor bûyerên vê dawiyê ên Başûrê Kurdistanê

Xelkê mafxwaz yên Kurdistanê! Partî û sazîyên siyasî!

Derketin û hatine ser şeqama hejmarek ji xelkê bajarê Sulêmaniyê bi armanca xistine berçav a xwast û daxwazên xwe, li roja Pêncşemî, 17'ê Şibata 2011'an, mixabin gihîşte encamekê ku cihê nîgeraniyê bo hemû aliyekê bû. Bajarê Sulêmaniyê tûşî alozî, tund û tûjî û hin kiryarên dût ji çavniheriyê bûye ku bo me û xelkê Kurdistanê û hemû dostên gelê Kurd cihê dax û nîgeraniyê bû. Em bi nixandina rewşa siyasî a Herêma Kurdistanê û ew şeqaya demokratîk û medenî a ku di Herêma Kurdistanê de heye û derfeta anîne ziman û nişandana xwast û daxwazên civatên xelkê bi awayeke asayî heye, li ser wê baverê ne ku dibe ew cure daxwaziyan bikevin ber çavên dem û dezgehên Herêma Kurdistanê ku bi

awayek demokratîk û yasayî ji aliyê xelkê Kurdistanê ve hatine hilbijartin û hitbar û bawerî bi wan hatiye dayîn, bêguman bi hest biberpirsyatiyê ve dê girîngiyê bi wan daxwazan bidin û gavên pêwîst dê jêre bavêjin.

Di rewş û zurûfekê hesas a weke niha de ku destkevtên netewî û demokratîk ên gelê Kurd li Başûrê Kurdistanê ber bi seqamgîriyê ve diçin û Herêma Kurdistanê û desthilata wê ya siyasî û netewî ji aliyê kom û komelên navnetewî ve girîngî pê tê dayîn û bizava rizgarîxwaz a gelê Kurd ber bi pêşerojekê geş ve gavan hiltîne, her cure kiryarê li Herêma Kurdistanê ku gelê Kurd tûşî dilkutê û nearamiyê bike û tesîr û bandorên nerênî li ser destkevtên gelê Kurd hebe, di xizmeta berjewendiyên

bilind ên xelkê me de nabe. Lewma serdagirtin û êrîşkirina ser binke û bargehên partî û nawendên hikûmeta Herêma Kurdistanê, nikare xizmet bi armancên pîroz ên gelê me bike. Em partî û aliyên siyasî ên Kurdistanê, daxwazê ji aliyên pêwendîdar ên Başûra Kurdistanê, ji hikûmet û opozîsyonê dikin ku bo dawîanîna bi vê aloziyê û çareserkirina pirsgerêkan bi awayekê îroyîn û bi canê biratiyê ve riya diyalogê bigrin ber xwe û bi vê gava netewî, şanaziyek din bo gelê me tomar bikin û pîlanên neyarên gelê me ku berdewam hewla tevlihevkirina rewşa Herêma Kurdistanê didin, pûç bikin û ewlehî û aramiyê bo hemû bajar û bajarokên Herêma Kurdistanê vegefrînin. Navên wan partî û sazîyên ku ev daxuyaniye wajo kirine:

Ji Kurdistanê Îranê:

- Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê
 - Saziya Xebat a Kurdistanê Îranê
 - Partiya azadî a Kurdistanê Ji Kurdistanê Sûriyê:
 - Heyeta Herêma Kurdistanê, Encumena siyasî a Kurd li Sûriyê ku pêkhatiye ji 9 partî û sazîyên siyasî
 - Encumena Bilind a Hevbendiya Demokrat a Kurd li Sûriyê pêkhatî ji du hizb û hejmarek kesatiyên serbixwe
 - Ji Kurdistanê Turkiyê:
 - Partiya Sosyalîst a Kurdistanê Bakûr
 - Partiya Welatparêzên Demokrat ên Kurdistanê PWD
 - Partiya Demokrat a Kurdistanê Bakûr
- 22.02.2011

Daxuyaniya kempîna berevanîkirin ji girtiyên siyasî ên netewên Îranê

Xelkê azadîxwaz yên Îranê!

Kor û civat û sazîyên berevankar ên mafên mirov!

Mêjdem e Îran welatê diktatorlêdayî yê me, derbasbûyek dût û dirêj a pir ji arîşe û pirsgerêkan navbera şaristaniyê û hovîti, azadî û serberedayîti, wekhevîxwazî û pawanxwazî de kiriye xureka riya pîr ji ewraz û nişîv a dîroka xwe.

Îran welateke tijî ji cur bi curiya rengan, dab û nerîtan, baweran, ziman, ol, reçekek û xelkên cur bi cur, ku ev sedeme jî bestênêk bûye bo bihevrijyan û têkiliyên aşitîxwazane yên netewan û çandên cuda bi dirêjiya dîroka vî welatî de.

Bi fermînasîna vê pîrçandîti û pîrnetewîbûnê û pêberdakirina canê piloralîzma siyasî û çandî a modern bi cismê wî welatê pîrnetewî, dikare bibe hêvîyê giştîgîrkirina demokrasîyê di deverê de ku diktatorî û kevneparêziya zal, di vê deverê de li hember geşekirin û demokrasîyê de sekiniye.

Komara Îslamî vê pîrçandîyê ne tenê bi derfetekê gunçaw bo xurtkirina demokrasî û geşekirinê nizane, belkî bi gefekê hertimî bo ser man û parastina desthilata reha û pawanxwaziya xwe dide zanîn û bi piştgirêdan bi tometên weke şerkirin ligel xwedê, kopalbidestiya biyaniyan, cudaxwazî û ... ,bikaranîna îşkenceyên sedsalên navîn, cezayê girtinê demdirêj û lidarvekirinê bi ser çalakên riya azadî û wekheviya mirovî de disepîne, heya ku rê nede derbek ji desthilata Welî Feqîh û serberedayiya melayan bikeve.

Di weha rewşekê de, li cihê ku guh bo daxwazên çalakên siyasî ên netewên Îranê di warên siyasî, sivil, çandî "zimanî û olî" û mafên mirovan de bigrin, weke tawanbarên zikmak û hêjayî cezayên çendqat ji wan tê nihêrtin. Di heyamê wan 32 salane de, salane sedan kes ji çalakên siyasî, çandî, sivil ên wan

netewan bo navendên ewlehî ên rejîmê hatine gazîkirin û ketine ber lêpîrsîn û îşkenceyên cismî û derûnî, ku baskirin ji wan êş û azaran û îşkenceyên ku hevdem ligel sepandina cezayên giran ên weke lisêdaredan, hepsîkirina nerewa, cezayên civakî û abûrî bi dijî wan çalakan birêve diçe, beşek zaf ji nûçeyên bûyerên Îrana bin desthilata rejîma serberedayî a Komara Îslamî bo xwe terxan kiriye.

Hemû kesê/i re eşkere ye ku pêkhatiya desthilata siyasî a hakim û pêwendiya wê bi dezgehên dozgeriyê ên nexweser û yasayên paremayî û pîr ji cudahî ên Komara Îslamî, çavkanî û hêlûna cudahiyan dijî bi hemû xelkê Îranê bi taybetî neteweyên Îranê ye ku her weke jinên Îranê di bin sitema çendqatî de ne. Li gor vê çendê, em endamên kempîna Berevanî ji Girtiyên Siyasî ên Netewên

niha gefê ji canê beşek zaf ji çalakên siyasî û sivil di girtîgehên Komara Îslamî de dixwe, daxwazê ji hemû xebatkarên riya azadiyê û alîgirên mafên mirovan di seranserê cîhanê de dike ku bi xurtkirina hewlên xwe, pêşî ji vê siyaseta rejîma Tehranê bigrin ku dixwaze welatê Îranê bike mezintirîn girtîgeha siyasî a cîhanê bo netewên cur bi cur ên akinciyên wî welatî.

Armancên kempîne

Kempîna berevanî ji girtiyên siyasî ên netewên Îranê, hewlek e di pêxema ramalîn û nehiştina çemkên dijîmîrovî weke: Girtiyên siyasî û tawanên siyasî di nav yasa û sistemên yasayî ên Îranê û gihîştina bi rewşekê ku têde givaş û dîrxistina takekesan ji ber bîr û bawerên siyasî, olî û pêdagirî li ser zimanê zikmakî nemîne û tu kes bi wê hêcetê ve di mehkemeyan de li ser kursiya tawanbariyê nehê danîn. Damezrênerên vê kempîne pêkhatine ji hejmarek ji çalakên sivil û mafên mirov ji neteweyên cur bi cur ên Îranê; û çalkiyên wan pêkhatine ji:

- Hewildan bo komkirin û eşkerekirina navên hemû girtiyên siyasî di bédadgehên Komara Îslamî de
- Hewildan bo eşkerebûna rewşa girtiyên siyasî ên netewên Îranê û siyasetên Komara Îslamî di wê pêwendiyê de
- Gihandina zaniyariyan bi kor û civatên navnetewî ên çalak di warê mafên mirov de û crêxistinên berevankar ên mafên girtiyên siyasî
- Hewildan bo xurtkirina givaşên navnetewî li dijî rejîma Komara Îslamî a Îranê, bi armanca serbestberdana hemû girtiyên siyasî û vegeandina keramet û mafên pêpeskirî ên wan.

Kempîna Berevanîkar ji Girtiyên Siyasî ên Netewên Îranê

Derî Her Li Ser Paniya Xwe Dizivire

Şiroveyek rexnegirane derheq "Deqa tewaw ya Nuxeya duyem a carnameya Bizava Kesk"

Mistefa Hicrî

Xwenîşandanên roja 14ê Şibata 2011-an û bi sedema rêveçûna wê di rojek cudatir ji hincetên fermî ên rejîmê û rêvebirina wê bê hebûna îzinnamê û herwiha eyannekirina nerazîbûnê ji aliyê serokên reformxwazan derbarê dana dirûşmên pêkhatîkên ji aliyê xwenîşanderan ve, hêdî hêdî ew nêrîna bal raya giştî bihêz dikir ku her çawa be di dawiyê de piştî nemana tu hêviyekê derbarê pêkanîna guhertinan li rejîma Komara Îslamî de û ezmûn wergirtin ji şoreşên 2-3 mehên berê yê Panaxa Afrîqa û welatên Erebi ên cîran ku bû sebebê paşekişîkirin û veqetiyana berçav ên dezgehên desthiltên dîktator û pejirandina daxwazên xelkê bêzarbûyî û herwiha bi bihîstina dengê neraziyên Îranî ku li rojên 14 û 20ê Şibatê ku ne ji bo pêkanîna guhertina di rejîmê de bû, belkî dirûşmên hilweşandina giştî rejîmê didan û bo gihîştin bi armancan han qurbanî jî dan, ger bi awayek gav bi gav jî be, dîsan serokên reformxwaz ên Bizava Kesk ketibine bîra radîkalkirina Bizavê û hevahengkirina xwe ligel daxwazên xelkê.

Lê belavkirina deqa tewaw a rûnivîsa duyem a carnameya Bizava Kesk li roja Sêşemî, 23ê Şibatê ev yeka eşkere kir ku mixabin serokên Bizava Kesk ne guhdariya daxwazên ciwanên Îranî ên ku roja 14ê Şibatê hatine ser şeqaman, dikin û ne tu ezmûnek ji şoreşên vê dawiyê fêr bûne, lewma her niha jî li derdora mijara reformxwaziya xwe de bi awayek serşewiyayî dizivirin û her li hizra rizgarkirina komara Îslamî di çarçoveya berçavgirîna yasaya bingehîn de dijîn û her bi vî awayî ye ku "Li ser bingeha peymanameya hevpar ya xelkê Îranê, anku yasaya bingehîn li pey dabînkirina pêşerojek geş in bo gelên Îranê."¹

Ev menşûra ku bi aghdariya pêşîn ya Mûsewî û Kerûbî² hatibû belavkirin, bê ku îtraf bikin bi bêşiyani û biserçûna (expire) nîzamê, hêj dixwaze bê hebûna sedeman esasa rejîmê bê kêmasî bizane û hebûna ew gendeliyên berfireh û hebûna ferq û cudahiyan û ew rojên reş ku rejîmê bo xelkê Îranê û herême pêk aniye, di "serhildana heza totalîstarî de,

serberedayane û pawanxwazane li nav hinek ji berpîrsên hikûmet de"³ bibîne.

Nemaze ewa ku li menşûrê de hewil hatiye dan ku bi anîna hinek hevokên xelkpesend û paradoksîkal wusa nîşan bide ku "Rêvebirina giştî eslên yasaya bingehîn"⁴ deriyên bextewerî û azadiyê li ser xelkê vedike, bo mînak bal bidin hevokên jêr:

* "Bînpêkirina mafên bingehîn û yasaya welatiyan û bêhuermetîkirin bi keramet û hêjayîbûna mirovan ku xwe di eslên tekezîrî yê mafê mirovan de dibîne"⁵ di demekê li Komara Îslamî de, Hikûmet "neynûka rastîn ya armanên siyasî yê neteweyek hevîn û hevber e"⁶, gelo mirov dikare di hikûmetek han de li pey eslên tekezîserkirî ên mafê mirovan de bigere? Yan "Bizava Kesk... bizavek e li doma tekoşîna xelkê Îranê bo bidestxistina azadî, dadperweriya civakî û cîbicîbûna desthilatdaiya netewî."⁷ Niha bila ev du kesên rêzdar kerem bikin û bibêjin dema ku "Ola fermî ya Îranê, Îslam e û mezheba wê Ceferî Esna Eşerî ye û ew esla hindê hebe, yanî bo heta heta guhertin tede pêk nahê"⁸, çawa azadî û dadperweriya civakî dê li çarçoveya vê madeya yasayî de dabîn bikin? Rûnivîsa menşûrê, de'îya vê yekê dike ku "deng û daxwazên xelkê çavkaniya berheqîya desthilata siyasî ye"⁹, li demekê de ku li yasaya bingehîn de hatiye: "Meclîsa Koamra Îslamî nikare yasayekê pesend bike ku ligel esas û hikmên ola fermî ya welat... dijberiya wan hebe."¹⁰ Yan "di pêkhatina sazî û navendên siyasî ku bi xwe bingeha pêkhatina civakê ye li ser bingeha têgihîştînek mektebî ye (îdeolojîkî) û kesên salih rêveberiya welat digirin stûyê xwe."¹¹ Pirsîyar eva ye ku ger deng û daxwaza nûnerên xelkê li ser vê bingehê ba ku yasayekê bipejirînin ku tevî esl û hikmên fermî ên welat dijberiya wan hebe, yan ger xelk bixwazin pêkhatina bingeh û navend û

dezgehên siyasî yê welat li ser bingeha îdeolojîk... nebin, ew dem diviya çi bê kirin? Gelo dê daxwaza xelkê bibe çavkanî?

Xala dawî ku ez dixwazin îşare pê bikim derbarê de'iyên dijberî hev ên navbera rûnivîsa Menşûra Bizava Kesk û yasaya bingehîn e ku hatiye: "Di pêkanîna û pîrçekkirina hêzên berevaniya welat, îmandarî û mekteb (îdeolojîk) wek bingeh hatiye liberçav girtin û ne tenê parastin û berevanîkirin ji sînoran, belkî... cehad li rêya xwedê û xebat di pêxema berfirehkirina desthilata yasaya xwedê bo ser cîhanê jî li stû digirin"¹² yan yasaya bingehîn bi baldan bo ser Îslamîbûna Şoreşa Îranê ku bizavek bû bo serkevîna hemû bindestan li hember desthilatdaran, rêxweş dike bo domandina vê şoreşê li navxwe û derveyî welat de"¹³

Bizava Kesk bi liberçavgirtina van xalan di yasaya bingehîn de çawa dikare rêçareyek bo "Liberçavnegirtina berjewendiyên netewî û maciracûyiyên kesên xelkxapîner di pêvajoya hevkarîya navnetewî... û dijî zalxwaziya cîhanî"¹⁴ peyda bike?

Ev xalên ke me îşare pê kir beşek kêman ji wan hejmarên herî zêde ên mijarên dijîhev ku bi awayek rûçîkî dest daniye ser lawazî û kiziyên rejîmê, lê dema ku ew rêçareyên van hemû kêmasiyên di "Bîrêvebirina bê kêmasî ya giştî yasayên bingehîn de"¹⁵ dibîne, avek paqij dirêjîne ser destê giştî ew azadîxwazên ku tenê carekê yasaya bingehîn xwendibin û ji valabûna dirûşmên han tenejîjin.

Bi parastina vê yasayê qisekirin derbarê "berfirehkirin û pêşxistina atmesfira medenî"¹⁶ û "hikimdariya xelkê bo ser çarenivîsa wan bi xwe di hemû warekê de"¹⁷ û "heqdarbûna gel û pêwîstiya wergirtina berheqiyê ji wan"¹⁸ û hevokên din ên wek yê han ku di rûnivîsa Menşûr de gellek bi berçavî tî xuyakirin, wek çêkirina rê ye li ser hewa ku ez bawer dikim jimara ew kesên ku dilê wan bo cîbicîbûna armanên han di çarçoveya yasaya bingehîn de xweş e, pir kêman.

Di cihekê de jî ku rûnivîsa menşûrê li pey rakişandina kêmasiyên olî û netewî ye, her ev hevoka pê bes bûye ku dibêje: "hewildan bo bidestxistina

mafên yasayî û rêzgirtina exlaqî ji kêmasiyên olî û qewmî"¹⁹ ku gellek cihê mixabinî û nîgeraniyê ye, ji ber ku hevoka han li cihê gerentîkirina mafê grûpên han, zêdetir di hewla li stûyê xwe vekirina mafên bînpêkirî ên wan e û dîr e ku bi tevgeriyaneke han bikarin kêmasiyên olî û netewî bo beşdarîkirin di hikûmeta pêşîn de dilxweş bihê kirin.

- Kurtiya basê:

Ger di salên destpêkî ên pêkhatina bizava guhertinxwazî de, nemaze paş xwenîşandana xelkê piştî ragihandina encamên hilbijartina dewra dehem a serokkomariyê li Îranê, hinek kes dilê xwe bi karabûna yasaya bingehîn û encamdana çaksaziyê di rejîmê de xweş kiribûn, niha û piştî ew guhertinên kûr û berfireh yê siyasî li herême û nasîna zêdetir ya rejîmê ji hêla rejîmê ve, jimara ew kesan bi tewahî rû li kêmbûnê ye.

Serokên Bizava Kesk bi encamdana firt û fêlên han, nikarin di parastina Komara Îslamî de serkevî bin û roj bi roj zêdetir ji bedeneya bizavê dîr dikevin, bizavek ku xesarên Îranê nek di rola tak û kiryarên takekesan de, belkî di tewahiya rejîmê de dibîne.

- (1) متن کامل ویراست دوم منشور جنبش سبز ج - راهکارها 2
- (2) آغاز صفحه اول
- (3) ویراست منشور، آغاز تولد جنبش سبز
- (4) ویراست منشور، عدالت آزادی و برابری
- (5) ویراست منشور، آغاز تولد جنبش سبز
- (6) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مقدمه، شیوه حکومت در اسلام
- (7) ویراست منشور، اهداف جنبش
- (8) قانون اساسی، اصل دوازدهم
- (9) ویراست منشور، حق حاکمیت مردم
- (10) قانون اساسی، اصل هفتاد و دوم
- (11) قانون اساسی، مقدمه
- (12) قانون اساسی، ارتش مکتبی
- (13) قانون اساسی، مقدمه شیوه حکومت در اسلام
- (14) ویراست منشور، تولد جنبش سبز
- (15) ویراست منشور، عدالت، آزادی و برابری
- (16) ویراست منشور، احترام به کرامت انسان...
- (17) ویراست منشور، عدالت، آزادی و برابری

- (18) ویراست منشور، راهکارها
- (19) ویراست منشور، راهکارها

Daxuyaniya Deftera Siyasî a PDK Îranê bi hinceta xwenîşandanên 14'ê Şibatê

Hevwelatîyên xweştevî Xelkê mafxwaz yê Kurdistanê! Partî û saziyên siyasî

Xwenîşandanên roja 14'ê Şibata 2011'an, li Tehran û çend bajarên din ên Îranê, bi mebesta piştevaniyê ji tevgerên xelkê welatên Tûnis û Misirê, û serkevtina tex û qatên xelkê bi ser rejîmên dîktator, ji aliyê dezgehên tepeserkar ên rejîma Komara Îslamî a Îranê ve, bi tundî hat tepeserkirin û mîna

nerîta herdem a rejîmê, kuştin û birîndarbûna çendîn kes û girtina hejmarek ji xelkê nerazî lê ket. Di vê pêwendiyê de em bi hewce dizanin ku carek din hemû aliyan ji helwesta xwe a di warê wan xwenîşandanên û kiryarên rejîma Komara Îslamî de, agehdar bikin. Em weke siyaseta hertimî a xwe, piştevaniyê ji daxwaza azadîxwazane ya xelkê Îranê dikin û tawanên Komara Îslamî mehkûm dikin, herweha hevderdî û hevxiyariya xwe tevî malbatên şehîdan nîşan didin û hêviya çêbûn û saxlemiyê bo birîndaran dixwazîn, daxwaz ji kor û komelên mirovdost dikin bi hewara destbiserkirîyan re biçin û izin bi rejîma cinayetkar a Komara Îslamî nedin ku wan bikin goriyê siyasatên dijîgelî ên xwe. Her wek berê ku me ragihandiye, di wê rejîmê de tu derfetek bo reform û guhertinan ku bi qazancê neteweyên Îranê be, tune ye. Tenê domandina xebatê take rê ye bo roxandina wê rejîma dîktator û

serberedayî û pêkanîna sistemek demokrat û federal. Van xwenîşandane û dirûşmên xelkê, rastî û dirustiya siyasatên me selimand. Bi liberçavgirtina rewşa siyasiya niha ya welatê me û pêvajoya bûyerên deverê ku armanca wan roxandina rejîmên dîktator û anîneserkar a sistemek demokratîk e ku hemû pêkhatayên civakê ji xwe bigre. Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê, carek din piştevaniya xwe ji armanca xwenîşandanên roja 14'ê Şibata îsal û dirûşmên wan ku roxana rejîma dîktator a Wîlayeta Feqîh radigehîne û gihştin bi armancên hevkarî û hevxiyariya hemû hêzên siyasî û pêkhatayên rêberiyek demokrat û xweragir heya gihştin bi armancên wê meşê, pêwîstiyek dîrokî ye.

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê
Deftera Siyasî
28'ê Rêbendana 1389'an a Rojî
17'ê Şibata 2011'an a Mîladî

Peyama Nesrîn Qasimlo bi boneya 8'ê Adarê

Peyama birêz Nesrîn Qasimlo bo Yekîtiya Jinên Demokrat ên Kurdistanê Îranê, bi boneya 8'ê Adarê, roja navnetewî a jinan.

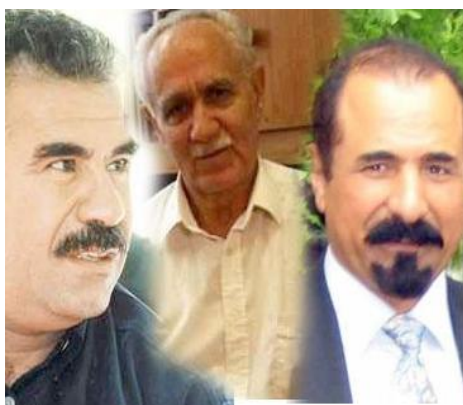
Dostên birêz, xûşkên min ên xweştevî! Îro em dest li nav destên hev ligel jinên cîhanê cejnê digrîn.

Herçend rejîma Komara Îslamî jiyan ji xelkê Îranê tal kiriye, pêgeha jinan jî heya asta koletiyê nizim kiriye, di vê navberê de bi taybetî jinên Kurd û netewe û kêmaniyên din, tûşî çarenivîsek dijwartir bûne.

Ew rewşa nebaş, hûn neçar kirine rîya xebatê li pêş bigrin. Xebat bo bîdestxistina mafên vekhev ligel nîva din a mirovahiyê, xebat bo mafê mirov û xebat bo azadiya welatê xwe, jêhatî, sîdaqet û bihêziyê ji we dixwaze. Di vê riyê de, ez hevriyê we me û hertim ligel we dimînim.

Nesrîn Qasimlo
24'ê Şibata 2011'an

Kemal Burkay piştî hilbijartinê vedigere Tirkîyê Ocalan êrîşî Kemal Burkay û Şivan Perwer kir

Sekreterê PSKê yê berê, Kemal Burkay diyar kir ku piştî hilbijartinê giştî ya Tirkîyeyê, ew ê vegere vî welatî.

Li vê derheqê de gelek rewşenbîr, hunermend û alî, yek ji wan jî gorî malpera avestayê, Serokê hepskirî yê PKK'ê, bi tundî êrîşî ser Kemal Burkay û Şivan Perwer kirine û Ocalan gotiye: AKP dixwaze wan bîne Tikriyê û bi wan ticaretê bike û ger ew bi AKP re hereket bikin, wê qîmeta wan di çavên gel de pênc peran jî neke.

Paşan Burkay derheq bikaranîna wan ji bo polîtîkaya AKP û bona qelskirina siyaseta Kurdan, ew îdia red kir û got: Dibe ku niyeteke wiha ya AKP'ê hebe, lê ez û Şivan jî ne zarok in, jiyana me û kar û xebata me, berhemên me li meydana ne. Çi li hundirî welat, çi li derveyî welat, em ji xwe bawer in. Yê ku siyaseta xwe gor daxwaza dewlet û hikûmeta Tirk qels kirine û dikin, ne em in û bila raya giştî ya Kurd ji bo me dilrehet be.

Ji bo yekîtiya kurdan pêşketinekî girîng;

BDP, HAKPAR, KADEP û KCD bihevre civiyan û pêşniyaza hevkarî û yekîtiya di hilbijartinan de dinirxînin

Kongireya Civak a Demokratîk (KCD), bi armanca yekîtiya Kurdên Bakurê Kurdistanê, gavek balkêş avêt. KCD bi partiyên Kurd, BDP, HAK-PAR, KADEP û saziyên sivil ên civakî re hevdtin pêkanî û ji bo hilbijartinên 12 Hezîranê pêşniyaza diyarkirina namzetên hevbeş kir. Partiyên Kurd jî bi erênî nêzikê pêşniyazê bûn û ragihandin ku di hilbijartinê de hevkarîyeke wiha wê rîya yekîtiya netewî veke.

Berdevkê KCD, Cemal Coşgun, destnîşan kir ku em yekîtiya Kurdan wek gaveke stratejîk dibînin. Herweha da zanîn ji bo çareserîya pirsgerêka Kurd, niha fîrseteke dîrokî derketiye û ew dê bi armanca yekîtiya Kurdan, wê hevdtinên xwe bidomînin.

Kişanak: Yekîtiya Kurdan ji bo me girîng e

Hevseroka BDP'ê, Gultan Kişanak li vê derheqê de ragihand ku Yekîtiya bo hilbijartinê, ne rojeva me ya sereke ye, lê em li ser wê yekê guftugo dikin ku di rêya yekîtiya Kurdan da, hilbijartin dikarin roleke çawa bilîzin. Em wek BDP'ê di tekoşîna ji bo mafstandinê de tevgera Kurdan a hevbeş girîng dibînin.

Elçî: Cudatiyên di navbera me de hebûn, kêmbûn

Serokê Giştî yê KADEP'ê, Şerafettin Elçî jî got hemû Kurd bi deh salan e doza wê yekê dikin Wî da zanîn ku ew pêşniyara KCD'ê ya yekîtiya ji bo hilbijartinê gelek bi wate dibînin û ji bo wê çî bikeve ser milê me, em amade ne ku

bikin. Herweha got berê di navbera wan û xeta BDP'ê de cudahiyan programatik hebûne, lê di demên dawî de cudahiyan wiha kêmbûne.

Bozyel: Hilbijartin fîrseteke baş e

Serokê Giştî yê HAK-PAR'ê, Bayram Bozyel jî ragihand ku "Yekîtiyên ku nekevin jiyana rojane û nebin pratîk, wê hertim li ser kaxizan bimînin. Bozyel hevkarîya hilbijartinê, wê karibe bibe fîrseteke bo yekîtiya netewî ya Kurdan û da zanîn: Em jî wek nûnerên KCD'ê difikirin ku dema çareserîya pirsgerêka Kurd hatiye. Lê divê hevkarîya me li ser bîngeha wekhevîyê be û hemû cûdahî wek dewlemendî bînin dîtin û ti alî xwe li ser aliyên din de nebîne.

Nûkurd

Durûtiya Erdoxan! Li Alman zimanzan, li Kurdistanê jî zimankuj!

Serokwezîrê Tirkîyê Erdogan, di gera xwe ya Almanyayê de dîsa bal kişande ser zimanê zikmakî. Ew bû mêvanê taybet ê televîzyona RTL û got: "Zarok, ji bo ku baştir fêrî Elmanî bibin, divê zimanê zikmakî jî fêr bibin. Ger zarok baş fêrî zimanê xwe yê zikmakî nebe, wê baş fêrî Elmanî jî nebin."

Herweha got: Vê yekê ne ez dibêjim, belkî zimanzan wisa dibêjin, 'bila destpêkê fêrî zimanê zikmakî bibin', Erdogan her çiqas ku li Almanyayê behsa zimanzan jî dike, lê li Kurdistanê jî li dijî perwerdehiya zimanê kurdî derketibû û gotibû, "Ji me perwerdehiya zimanê zikmakî nexwazin..."

NÛKURD

Isaf: Îran di Efxanistanê de hevkarîya Talibanan dike

Girîgorî Îsmîr, yek ji berpîrsên nîzamî ên Amerîkayê û chîrê Serokê navenda Fermandehiya hêzên "Isaf" di Efxanistanê de ragihand ku Îran çek û alavên teqemeniyê ji rîya torên sersînor ve digîjîne Taliban û perwerdeya leşkerî û piştewaniya malî û loceştîkî ji Talibanan dike. Bi gotina wî, Îran dixwaze listikvanê sereke li Efxanistanê de be.

Bi nizîkbûna dema vekîşyana hêzên hevalbend ji Efxanistanê û radestkirina kar û barên ewlehî ên navxweyî bi hêzên hikûmeta Efxanistanê, aloziyên zêde li wî welatî de çêdibin û hêzên Taliban çalakî bûne. Li gor wî, Îranê berê Taliban bi gefek mezin li ser xwe dizanî, lê niha ji bo astengafirandin li pêşiya hêzên Amerîkayî bûye hevalbendê wan.

Navhatî ragihand ku bila Îran bizanibe ku newelekirina Efxanistanê bi qazanca Îranê nabe.

Demokrasî

N : Şehriyar Zersinas W : Siyamend Terbî

Beşa dawî

Azadiya bîr û eyanê

Tekez li ser vê yekê hatekirin ku demokrasî, bi sedema dijberiya deng û rikeberiya bîr û ramanan zindî ye. Nizama demokartîk di tev biyavên civakî de pêdivî bi fezayekî han heye heya îmkana bas û nîqaşa azad di navbera deng û bîr û rayên cuda de pêk bîne. Eyankirina bîr û raya şexsî û pirsyara ji çima û çavaniya kar û baran, dibe azad be û were tabkirin. Kiryarên civakî dibe li rêya belgeyên eqlî ve bihêne diyarîkirin û ne li rêya ferman û rênivênî ên bê vira û wêde. Tu kiryarekê îzna vê yekê nîne ku li derweyî cixiza rexneyan be û xwe ji pirsyar û nirxandinê bidize.

Ev yeke, ji bingehên demokrasîyê tê hisibandin ku tenê li rêya xebata rohî a berdewam di navbera hêz û hezên cur bi cur ên civakî de ye ku bîr û ramanên siyasî ên rast ji bo ava bûna dewletê li ser berjevendiya giştî tê avakirin. Helbet karekî han qet bi vê wateyê nine ku li vê rêyê ve hertim encamên herî rast bidestve tînin, belkî zaftir berjenga vê yekê ye ku rêya demokrasîyê, rê nepîvaye û lewra pêvajoyekî bêdawî ji bo ceribîn û şaşiyana e. Di hemem demê de rêyek e ku bi hevkarîya zêrevanî û rexnekirina hevber û berdewam, gerentiyekê bona destpêrêgehîştina qasekî berbiçav hêla herî rast a siyasî pêşkêş dike.

Di nizama demokratîk de, erkê çavdêrî û rexneya bi tenê li stûyê opozîsiyona parlamani nîne, belkî di esil de li ser milê tev civatgehê ye. Azadiya zaniyarî û nûçeyan dibe ji bo her kesê/î vê yekê pêk bîne heya parek di avakirina bîr û raya giştî li stû bigre. Wateya bîr û raya giştî di hemem hal de bi vê wateyê ye ku di panahiya wê de, ne mijarên şexsî, belkî mijarên ku pêwendî bi jiyana bikom ve heye, dikeve ber berhevdanê. Lewra, tev hevvelatî û civatên ku xwe di warê hizrî de li gel pirsên giştî mijûl dikin û paşan wan hizran bi awayekî rexne û dijberiya di gel pêşniyaz û hev dengiya di civatgehê de tînin ber bas û li rêya wê ve bandorê li ser biçimgirtina siyasî di civakê de dikin, bîr û raya giştî ava dikin. Bîr û raya giştî ku bi baldan bi zêdeyî bûna civatgehê, nikaribe yekdest be.

Azadiya bîr û ramnê di nîzamen demokratîk de, tenê bi wateya hebûna azadiyê û bawera şexsî nine, belkî pêş her tiştî bi wateya îmkana eyankirina ramanekî han e. Di rastî de tu kes nikaribe berahiya biçimgirtina raya şexsî ji hevvelatîyan bigre, ji ber ku van bîr û bawran, biyav û cih nehêlane. Lewra, azadiya bîr û bawerê di demokrasîyê de, hertim bi wateya îmkana eyankirina azad û bi wateyek dinê veguhastina vê ji çarçoveya şexsî ji bo asta giştî ye. Her bi vê sedemê, azadiya ramanê, bi mafê azadiya eyanê, azadiya nûçe û zanyariyan, azadiya weşan, civîn û civatan pêwendiyê nequtkirî heye û bi wan mafan e ku mijariyetê peyda dike. Lewra di nîzamek siyasî de tenê demekê dikaribin bas ji azadiya rastîn a bîr û ramanê were kirin ku welatî bikaribin di biçimgirtina hizrên giştî de beşdar bike.

Azadiya weşanan û jêderên giştî, tenê ji rêya hilgirtina sansora dewletî

nane garantî kîrin. Binyaten giştî dibe hişyar bin ku pawanxwaziya ramanekê nemaze li ser civatgehê de zal nebe. Hevterîba vê, weşan û jêderên giştî dibe bi hevkarîya amadekirina ayînameyên hundirî ên demokratîk, di gel pawanxwaziya hizrî di refên xwe de xebatê bike. Ew kare îro û di serdemê înfomatîk û pêwendîyan de girîngiyê ewqas zêdetir heye.

Di nîzamen demokratîk de, her kesek ku bixwaze ji mafê azadiya raderbirîne bimifah be, dibe şansê destpêragihîştina bi zanyariyan jî hebe. Navbeynkariya derheq kar û baran tenê demekê mumkin dibe ku hevvelatî ji çendî û çawaniya wê haydar bin. Nîzamek ku geşekirina hizrî a hevvelatîyên xwe bi girîng dihesibîne û wan weke xwediyên sereke ên hikûmetê dipejirîne, dibe wan ji biryarên siyasî ku di rê de ne haydar bike. Ew kare aliyeke dinê a azadiya ramanê di nîzamek demokratîk de ye. Tev pirsên ku peywendî bi asta berjewendî û hezên giştî ve heye û bidestveanîna zanyariyan ji van, pêşmercê navbeynkariya siyasî derheq wan tê hisibandin, dibe di asta giştî de û li rêya kanalên azad yê nûçe û zanyariyan, bikevine ber bas û nîqaşan.

Îro di civatgehên demokratîk de, bas ji desthilata bîr û raya giştî têkirin, vê desthilatê wateyek xincî vê yekê nine ku kiryarên siyasî ji cixiza berteng a desthilatdaran bihê derketin û li jêr çavdêriya bîr û raya giştî de bihê cihgirtin. Bîr û raya giştî dibe zal be heya bi hevhezriya bikom, rê li ser kedxorî û pawanxwaziyê bihê girêdan.

Cudakirina dezgehên dewletê ji hev

Azadiya Partîyan, azadiya bandorkirina opozîsiyonê û herwusa azadiya eyanê, wek berjenga bingeh û stûnên çavdêriya deselatê û çavkaniyên beşdariya di jiyana siyasî a

civake de hatin navbirin. Le dibe dibe zêdekirin ku zêrevaniya rastîn a desthilatê nemumkin e, her nabe tev hêz û dezgehên dewletî di destê kes an binyateke koccî de be.

Zanayên siyasî ên serdemê rewşengiriyê li Ewropa, dane kîvêşê ku zêrevaniya bibandor a desthilat û hêza dewletî, tenê li rêya hêza dewletî bixwe cihê pêşveçûnê ye. Şaril Mitiskiyo, rojenhîzrê Firensî ê sed sala 18'an û bavê menevî ê fêrkirina jihev cudakirina dezgehên dewletê bi xwediyê sê kiryarên sereke tîne hisab: Kar û barên yasadanan, Kar û barên birêveberî û kar û barê dadwerî. Herwusa wî tekez kiriye ku tev destkevtên siyasî ên civatgehê dê ji dest biçin, eger gişt ew karane di destê kesekê yan organekê de kom bibin. Lewra her nîzamek siyasî bona gerentîkirina kiryarên azad ên xwe, dibe dezgehên dewletî di navbera organên cur bi cur û serbixwe de parve bike, bi awayekê ku ew organane bikaribin li hemberî hev, hevdu bixin jêr çavdêriyê û pêşiya pawankirina desthilatê bigrin.

Bi raya Mitiskiyo, engîzeyê cewhera parvekirina desthilatê li ser wê ceribînê bû ku her kesek xwediyê desthilata siyasî, bi awayekî berdewam tûşî hizra pîlana mifah standina xirab ji vê ye û her bi wê sedemê jî dibe desthilata siyasî berteng û bihê parvekirin. Fêrkirina Mitiskiyo, bertengkirina deselata selteneta reha û mutleq bû. Parlamen weke berjenga pirsêke siyasî di hember selteneta reha de, diviya dezgehên yasadananê ji çarçoveya deselata hakimê reha de derbixe û bi nûnerên xelkê re bispêre. Di pêvajoya demokratîzebûna civatgehên Ewropî de, bîr û raya deselatdariya xelkê hêdî hêdî zal bû û li jêr ronahiya vê de rolê seltenet û berheqîya dezgeha birêveberîya wê rengê xwe jidest da. Paşayan pirsê siyasî a xwe jidest dan û Parlamen cihê wan girt. Bi vî awayî

jihev cuda kirina dezgeha birêveberî û dezgeha yasadananê diwartir bû û bi awayeke sunetî ji holê hatin rakirin û rolê opozîsiyona hundirê Parlamenê, weke berjenga unsorek nû bona ji hev cudakirina dezgehan xwe da eyanê. Lê ruha parvekirina dezgehên dewletî di navbera dezgehên sêalî ên cihê basa Mintiskiyo de, heta îro li destpêka sed sala 21'an de jî, li ser hizra siyasî a demokrasîyên rojavayî de zal e. Helbet di zaf demokrasîyên modern de ku aliyê Parlamenarîstiya wan zal e, ji ewa ku partî an partiyên lihevhatî ên xwediyê piraniya parlamenê, bi awayekî hevçax pêkhînerên hikûmetê ne, biyavên yasadanan û birêveberîya dinê di gel diwarê çînê nahêne berhevdan û cudahiya personêlên van du biyavan bi awayekî kilasîk êdî nemumkin e.

Lê di demokrasîyên ku aliyê serkomariya wan zale, valahiya navbera dezgehên birêveberî û yasadananê kûrtir e û Parlamen gorekî hikûmetê xwediyê serbixweyiyek zaftir e. Lê eva ku di her du awayên demokrasîyên han de girîngî heye û di karê jihev cudakirina dezgehên dewletî heya niha hêz û şiyana xwe herwusa parastiyê, her ew jihev cudakirina aşkera ya dezgeha dadweriyê ji binayatên dinê ên dewletî ye. Zêdebarê vê yekê, biyava serbixwe a dadweriyê di pêvajoya dîrokî a xwe de, xwediyê deselateke zaftir e ku mînaka wê dikaribe di dadgehên bilind nemaze pêragihîştina bi dijberên çavkanîgirtî ji şiroveya yasayên bingehîn di van welatane de mêze bikin.

Dewreyîbûna hilbijartinan di welatên demokratîk de jî, bi awayekê hilgirê unsorekê ji ruha jihev cudakirina desthilatê ye. Bi vê wateyê ku desthilat ne tenê di nava binyatên dewletî, belkî herwusa di warê zemanî de jî tê parvekirin. Di hin welatên demokratîk de, posta serkomariyê tenê ji bo du dewreyan bi kesekê tê spartin, yan Parlamen ji bo çar salan tîne hilbijartin. Ew karane, hizûra bihêz a bîr û raya giştî di kar û barên danana bijardeyên siyasî de nîşan dide, karek ku bixwe berjenga beşdariya xelkê di parvekirina hêz û çavdêriya desthilatê de ye. Ji têdîtînen serê de, em dikaribin bigihîjin vê encamê ku îro di demokrasîyên modern de, eger çî jihev cuda kirina hêzên dewletî bi awayê kilasîka a wê êdî tune, lê hatina unsirên nû weke hilbijêr, bîr û raya giştî, hêzên siyasî ên rêkxistî di heyeta partî û sazîyan û hebûna opozîsiyonê de, tirsê pawankirina desthilatê di van civatgehan de wêde dide.

Tevahiya wan hêzane di tevliheviya di gel dezgehên sêalî ên dewletî, pêrewê eslên bingehîn ên yasayên bingehîn in û dibe ferman û destûrên wan birêve bibin. Bi giştî hemû li jêr zêrevanî û çavdêriya hêz û binyatên dinê de cih girtine. Bi vî awayî, hêza dewletî di demokrasîyên modern de, li rêya sistîmek tevlihev li ser bingeha berhend û pirsgrêkên hemberî hev, hatiye bertengkirin. Nobedarê wê sistîma tevlihev, her nûrma desthilata yasayê wek berjenga esleke bingehîn a dinê ya demokrasîyên modern tê hisibandin.

Biryarnameya dijî Qezafî, Gavek bêminak û Hişyariyek bi dîktatoran

Civata Giştî ya rêxistina NY, Piştî dahûrandin û nixandina cinayet û bînpêkirina mafên mirov ji aliyê rejîma Qezafî ve, endametiya Lîbiyê li vê saziya navnetewî mandel kir. Ew biryar bi erêya 192 welatan hat pesendkirin. Ev gava Civata Giştî a NY, li cihê xwe de bîminak e, ji ber ku Lîbî yekem welat e ku ji ber bînpêkirina mafên mirov rastî gavek bi vî awayî hat, ji hêla din ve jî hişdarek mezin e bi dîktatoran.

Hîlarî Kilîntona Wezîra Derve a Amerîkayê jî got: Ev biryar nîşana wê yekê ye ew dewletên ku çekên xwe ber bi rûyê xelkê xwe digrin, cihê wan di vê şêvrê de nine.

Obama: Qezafî dibe biçê, nexa hemû bijarde li rojevê de ne

Obama ragihand ku civaka cihanî ji kiryarên tund û tûj li dijî xelkê Lîbiyê bi hêrs hatiye û carek din ji Qezafî dixwaze ku ji desthilatê vekişe. Wî herwaha li dor egera êrîşa leşkerî li dijî Lîbiyê da zanîn ku tund û tûj li Lîbiyê de divê raweste, nexa hemû rêkarên leşkerî û neleşkerî li halê nixandî de ne.

Qezafî: Xelkê Lîbiyê ji min hez dikin

Qezafî bersiva cihanîyan da û got ku xelkê Lîbiyê hez jimin dikin, wêneyê min jî naşevitînin û bi solikan lê naxin!! Lê şaromendên Lîbiyê gotinên wî ret kirin û ew bi vîroka û direvîna nav kirin û gotin ku ew li xeyalan de dijî û hewcehî bi derman û tedawiyê heye.

Interpolê hukmê girtina Qezafî û 15 kesên nêzikî wî da

Polîsê navnetewî, hukmê girtina Qezafî û 15 kes ji nêzikên wî derkir. Ew hukim li pey biryara dadgeha Cenayî a navnetewî li dor şopandina Qezafî bi tawana encamdana cinayetên cengî û biryarnameya Şêvra ewlekar ya NY li dijî rêberê Lîbî û zarok û nêzikên wî hat weşandin. Li gorî biryarnameya Şêvra Ewleka, serkutkirina nerazîyan li Lîbiyê de weke cinayetên dijî mirovahiyê hat hesibandin û dibe bo dadgeha cenayî a navnetewî bihê şandin.

Rojev

Rejîma Îranê riswatir ji her demekê

Selîm Zencîrî

Komara Îslamî a Îranê yek ji wan rejîmên dîktator, dijî mirovî û serberedayî ye ku li midehê sê dehsalên desthilatdariya xwe de, ji ber siyasatên nerewa, şerxwazane û pawanxwazane ên xwe, nav û pêgeha Îranê xirab û rola wê jî di nav hevkeşeyên siyasî de lawaz û bi tehrîm û dorpeşên giran yê navnetewî re berbirû kiriye. Rejîma Îranê li rabûn û rûniştin û riftarên xwe yê siyasî û dîplomatîk de tu yek ji pîvan û pîrensîpên dîplomatîk û heta exlaqî jî berçav negirtine û remekî û serberdayiyane pêşde diçe. Karnameya reş û tîjî şaşî yê dîplomasiyê ku encama kar û kiryarên nerewa ên rejîmê ye, bi taybetî li heyamê wan çend salên dawîn de, eyankerê ve rastiya haşahilnegir in.

Berdewamiya siyasatên fitnegêrane û kirzafîrîna ên rejîmê li asta navnetewî jî hêlekê û ji hêla din ve jî riftar û kiryarên dijîmîrovî û hovane û peyrewkirina rêkarên şaş û dûr ji hemû yasa û pîrensîpên mirovî li dijî gelên Îranê wusa kiriye ku rûçikê rejîmê li asta navnetewî de roj li pey rojê reştir û xirabtir bibe; bi watayek din li vê dawiyê de asta riswayî û mehkûmiyetên navnetewî yê rejîmê bi qasekê eşkere û berbiçav in ku êdî haşa û înkarkirina wan nemumkin e.

Bo minak ger em li vê yek meha dawîn de riswayiyên siyasî yê herî girîng ku li ser eniya reş a rejîmê hatine dakutan, bînin ziman; bê şik wê demê dê ast û çarçoveya şermezarî û riswayiyên rejîmê derkevin ku sînorên navnetewî jî bezandine û çiqas li nav hevkeşeyên siyasî de ew hitbar û giraniya rûyekî ya mayî jî, jidest daye. Çunku roj nine ku li asta navnetewî de bi sedemên cur bi cur nehê şermezar û riswa kirin.

Piştî îdama Zehra Behramî, jina Îranî-Hulendî ji aliyê rejîma Îranê ve, Hulendê balyozê xwe bi awayê demkî ji Îranê vekişand û hemû pêwendiyên xwe jî bo midehekê bi Îranê re rawestand û Wezîrê karê derve yê Hulendê jî rejîma Îranê bi "Hov" wesifand. Serbarê mehkûmkirina navnetewî ya Îranê li dor îdama vê jinê, daxwaz ji Îranê jî hat kirin ku bilez hukmê îdamê rawestîne; eve bû ku me dît bona nîşandana nerazîbûna xwe li hember vî kiryara Komara Îslamî de, her 27 welatên Ewropayî beşdarîkirin li merasîma 32'mîn salvegera -şoreşa Îslamî- tehrîm kirin,

ev biryara YE ji aliyê û nerazîbûnên navxweyî yê Îranê jî ji hêla din ve merasîma îsal kirine taltîrîn rê û resim ji bo Komara Îslamî li dîroka xwe de.

Her piştî vê bûyerê, Dewleta Sinigal li Afirîqayê de piştî nîqaşên dîplomatîk yê zaf û ji ber desttêwerdanên Komara Îslamî li wê Panaxê û bi taybet li wî welatî de hemû pêwendiyên xwe ên siyasî û dîplomatîk bi Îranê re qutkirin û Îran tawanbar kirin ku ji şoreşiyên cudaxwaz yê Sinigalê piştewaniya madî, leşkerî û loceştîkî dike. Ev helwesta Sinigalê jî piştî helwesta Nîcîriyê û Gambiyayê li dor destbiserde girtina 13 kantîner sîlahên Îranî hat ku ji bo opozîsyona wan welatan dihat şandin û çend endamên payebilind yê Sipaha Pasdaran jî girtin ku destê wan li wî karî de hebû. Lewma wan jî tîkiliyên xwe bi rejîma Îranê re qutkirin û dadgehaiya wan girtî û tawanbaran jî dan destpêkirin. Komara Îslamî li hember serbestberdana endamê xwe yê Sipahê û destpêkirina gerek nû ji pêwendiyên, amade bû ku wamek 1 mîlyard dolarî bide Nîcîriyê, Lewma bi van kiriyaran, stratejiya siyaseta derve a rejîma Îranê bo nîfûz û qahîmkirina cîpiyê xwe li rojavayê Afrîqayê û handana wan bo xebata hevpar dijî Amerîkayê serbarê mezaxtina bûtce û tîçûyek zaf, gihîşte binbestê û dîwarê ku xîmê wê xar hatibû danîn, hiloşiya û mîmarî û hostatiya Komara fitneçî çû bin pirsîyarê û şikest û şermezariyek din a siyasî li karnameya wê de hat tomarkirin.

Paşan li kiryarek din a rûreşane de, rejîmê du şaromend û nûçegehînan Almanî bo midehê çend mehan destbiser kiribûn û tometa sîxorî jî wan re dabû, lê bi sarbûna pêwendiyên Alman bi Îranê re, neçar ma ku dîsan puanek din bide û ew serbest berdan.

Li doma riswayiyên siyasî ên xwe de, rejîmê li dema xwepêşandanên xelkê bajarên Îranê de Serkunsola Îspaniyayê li Tehranê bo midehê çend demjimêran destbiser û lêkolîn jê kir, lê paşan bi gefên dewleta Îspaniyayê, neçar ma ku serbarê serbestberdanê, lêborînê jî ji Îspaniyayê bixwaze.

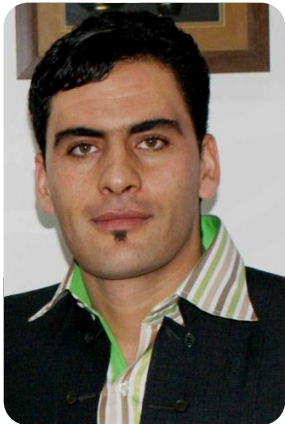
Lê riswayî ên girîngtir piştî wê hatin ku pêvajoya serkut û pêpêskirina mafên mirov li Îranê de ji aliyê rejîmê ve bileztir bû û li xwenîşandanên aram û mafxwazane de çendîn kes hatin kuştin û bi hezaran kes jî destbiser û li girtîgehên Komara Îslamî de li bin îşkenceyên hovane de dijîn, lewma ew dijîkirya komara Îslamî bi

nîsbet xwenîşanderan, bû sedema şermezarî û mehkûmiyeta cihanî bo rejîmê; û piştewan û dilgermî û enerjîyek jî bo azadîxwazên Îranî. Her li vê derheqê de DYA, YE û NY û gelek kom û saziyên navnetewî ên berevankarê mafên mirov riftarên hovane yê hêzên rejîmê bi tundî mehkûm û şermezar kirin û daxwaz ji rejîmê kirin ku rêz ji mafê xwenîşanderan bigre û deng û hawara azadîxwaziya xelkê jî bibihîze û girtiyên siyasî serbest berde, ji hêla din ve jî biwêrî û cesûriya xwenîşanderan pîrozkirin.

Bi giştî roj nine ku bank yan nawendek ser bi rejîmê nekewe ber tehrîmanên navnetewî li dor bernameya navîkî a rejîmê; lê niha êdî mafê mirov jî ketiye rojevê û vê dawiyê navê 80 kes ji berpirsiyar û karbidetên payebilind yê Komara Îslamî li dor pêpêskirina mafên mirov, kuştin û îşkenceya hevvelatiyan li Îranê de dikewin nav lîsteya reş a Birîtaniya û Yekêtiya Ewropayê, ku eva jî riswayiyek din e bo Komara cinayet afirîn a Îslamî a Îranê. Li asta navnetewî de jî em dibînin ku zext û givaş roj li pey rojê li ser rejîmê zêdetir dibin û rol û desttêwerdanên Komara Îslamî li welatên weke Efxanistan, Îraq, Lubnan û ... tîna dîtin û maytêkirin û hewlên bîlarêdebîrin û bandordanana li ser şoreşên li welatên Rojhilata Navîn weke Misr, Behrên û Yemenê û mifah standin ji wan nearamiyan bona pêşvebirina meremên pîs û mirar yê xwe ji aliyê Komara Îslamî ve berdewam in û dixwaze tesîr û bandora xwe li ser bûyer û guhertinên Rojhilata Navîn bike, lê bêhay ji wê ku hemû kar û kiryarên wê li jêr çavdêrî navnetewî û bi taybet Amerîkayê de ne; ku gotinên Hîlarî Kilînton, Wezîra Karê Derve ya Amerîkayê jî li dor rol û riftarên Komara Îslamî eyankerê ve rastiye ne.

Bi giştî li encama van siyasatên nerewa û dîplomasiya şaş û kiryarên dijî mirovî, serbarê mehkûmiyet û riswayiyên siyasî û dîplomatîk yê rejîmê li asta navnetewî de, veriyan jî ketiye nav karbidest û hêzên rejîmê û her roj hejmarek vedigerin hambêza gel û agirê serhildanê jî geş û gurrtir dibe, lê renga ev bûyer û riswayiyane ji ber bêşermî û bêheyayî a rejîma terorpîşe, serkutker û serhişk, carê ji ber serkeliyê hay û hest bi tesîr û bandor û çarçoveya berfireh a wan riswayiyên nekin, lê kirîz û binbesta dîplomatîk a rejîmê ewqas xurt û girovera tehrîm û şermezariyan jî ewqas teng bûye û hewce dike hina jî tengtir bihê kirin daku êdî mecal û fersenda nefeskêşanê ji Komara Îslamî bistînin, û heta hay ji xwe hebe, êdî geleg dereng maye û tu rê û alavek nabe ku bikare xwe pê biparêze yan xilas bike, meger eva ku weke dûpişkê bi xwe vede.

Madeyên bêhişker ên kîmyayî, gefek mezintir li ser cismê civakê

Ceifer Mubeşirniya

pêvajoya îtiyadê yan gîrodebûn bi madeyên hişber di Îranê de roj bi roj di xurtbûnê de ye û hewlên bo pêşgiri û kêmkirina wê xesara mezin di civakê de jî nek her nehatine dayîn, belkî her çend heyamekê sîstema şaş û hizrên dujminkarane ên siyasîye desthilatdarên Komara Îslamî, fitneyeke siyasî di pêxema dirêjkirina temenê desthilata xwe de birê dixin û raya giştî berxwar û bi larêda dibin; ger xelik jî ji wan fend û fêlên rejîmê têgihîştibe, dîsan bi fitneyên xwe xelkê dikin goriyên sereke ên pîlanên xwe û bi vî awayî xelkê mijûl dikin û xwe ji gelek pirsên girîng ên civaka me vedidizin, ku girîngtirînê wan, pirsra îtiyadê ye.

Di encama vê nepirsîn, xwe xafilandin û xelik xapandinê de di çarçoveya maşkaneyên siyasî û qala -yekîtiya netewî- "li gor nêrîna Komara Îslamî", ji aliyê desthilatdarên xwesepandî bi ser civaka me de, tê dîtin ku pêvajoya îtiyadê bi arasteyek pirr metirsîdar de dimeşe.

Şewaza bikaranîna madeyên hişber ji aliyê ciwanan ve di Îranê de, ji madeyên sunnetî ên hişber weke Tiryak, Heşîş û Hiroînê û ...ve, ber bi madeyên kîmyayî ên hişber weke "mitamiftamîn" ku di Îranê de bi Şîşe yan Kirîstal binav bûye, herweha madeyek din a bi navê kirak, hatiye guhertin. Madeyên han destçêkirî ne wate giyayî ninin û pirr bihêz in û di demek kê de bi tewawî mirovên bikarîner moitad dike û li ser sîstema esebî a mirovan tesîrek zaf dike. Madeyên han bi awayekê di civaka Îranê de belav bûne ku li gor vekolînan, niha di bazara mesrefa welat de di heyamê 5-6 salan de gihîştîye 15 ji sedî, ewa jî di halekê de ye ku Hiroîn bi 40 sal derbasbûya bikaranîna di Îranê de, 21 ji

sedî a mesrefa bazara madeyên hişber di Îranê de ye. Eva jî bilezî û xurtbûna pêvajoya bengdarbûna bi madeyên nû ên kîmyayî yan jî şîşeyî li hember madeyên din ên sunnetî de nîşan dide û zengila metirsiyê di guhê her Îraniyekê de lêdixe.

Sedemên bikaranîna

Di rewşek normal de dema ku mirov hest bi xweşiyekê bike, beşa xwarê ya mejî ritûbet dike û wê xweşiyê bo beşên din ên leş belav dike, madeyên hişber jî yek ji bihêztirîn tehrîkkerên

vê beşê ne û heza dubarebûna bikaranîna wê zêde dibe. Lê di heman dem de jî beşa wergirtina mejî bêhêz dike û hêdî hêdî jinav dibe, êdî ji bo kesê moitad tu tiştêk girîng nine û hizir ji tu pîrsek jinayê nakin, di encam de ji mirovahiyê dûr dikevin.

Erzaniya nirxa wan madeyan jî sedemek dine ku di heyamê yek sal de, yek kîlo şîşe ji 120 Milyon tûmenan ve bo 10 heya 15 Milyon tûmenan di Îranê de daketiye. Eva jî nîşaneyên handanek pêtir a ciwanan e ji aliyê rejîmê ve. Bidestxistina wan madeyan bi bê pîrsgirêk û bi sanahî çêkirin û bikaranîna wan madeyan bi awayek zaf sade û rihet e, ku di dema bikaranîna de tu bêhnêk jê nayê û bi tu awayekê derdor jê haydar nabin, berevajiya madeyên din ên giyayî yan sunnetî ku di dema bikaranîna de derdorên xwe ji bêhnê dadigre, ewa jî hin sedemên din ên bilez belavbûna wan madeyên nû di nav ciwanan de ne.

Madeyên han heza xwarinê pirr kê de dikin û ji bo kêmkirina kêş "wezn" a xwe, beşek ji ciwanên ku ji destê qelewiye de dinalînin, wan madeyan bikartînin. Sedemek din jî, tê gotin ku madeyên han heza cinsî zêde dikin, ew yek ji aliyê pijîşkên vî warî ve hatiye pejirandin, beşek ji ciwanan jî bi wê armancê wan madeyan bikar tînin. Lê bi gotina

pijîşkeke navenda dermanî a Piragê, bikaranîna zaf ya madeyên hişber ên şîşeyî dibe sedema hewcehiya zêde a cinsî ku ewa jî nenormal e û metirsiyek mezin e li ser kesê bikarîner. Lê hemen pijîşk serbarê pejirandina wan sedeman, bêkarî û bêhîvî bûna ciwanan ji pêşeroja xwe, bi serekîtirîn û girîngtirîn sedemên gîrodebûna ciwanan bi madeyên hişber dizane.

Çend mînakêk ji metirsiyên madeyên şîşeyî

Heyamê moitadbûn bi wan madeyan ji 6 heya 7 mehan derbas nabe, ger kesek ji wan bikarîneran jî bikare xwe bibaşî rabigre û moitadî zû ji rûyê wî diyar nebe, egera tûşbûna wî bi celteya mêşk pirr zêde ye. Çimku bi gotina pijîşkên vî warî, janeserên pirr rijd, lêdana bilez û tund ya dil, sergêjbûn, bilindbûna givaşa xwînê, kelijîna leş, dilkut, kêmxewî, xemokî, lerizîna destan û çendîn nîşaneyên din ku li ser demarên mejiyê bikarîner tesîr dike û dikare bibe sedema celteya mejî, dil û di encam de mirina wî/ê. Hin ji bengdarên bi awayê tezrîqî û ji riya derziyan ve wan derziyên xwe bi emanet didin hev û karê tezrîqiyê pê dikin; Ewa jî metirsiyek zaf a belavbûna nesaxiyên îdz "HIV" û hepatît ê bi dîv de ye. Metirsiyek din di wê derbarê de a jinan e ku niha jî di Îranê de jiber meselên namûsî amara jinên moitad ne tê eşkerekirin û ne jî jin hazir bi danpêdana wê rastiyê ne. Di encam de zêdebûna moitadên jin û veşartina wan û pêranegihîştin, karesatek mezin di pêşeroja civaka me de ye. Lewma moitadbûn bi madeyên nû ên hişber weke Kirak û Kirîstal ê, lezatiyê dide zêdebûna hejmara bengdaran di demek kê de û nuxsankirin û jinavbirina beşek ji enerjîya civakê û di encam de goriyên zêde û pêşneketina vicakê.

BER KÊR Û ŞÛRAN

Mehmet Çobanoğlu

Lê lê lê dayê keça bêbext û reben dan ber kêran

Lêdan dixwe bav û biran, ap û xalan hemû mêran

Hewariya min Yezdanê jor, Xweda'ê alemê re

Ev çi afete ser jinan, mêr xwe dişibînin şêran

Lê lê lê dayêkê keça belengaz dan ber keviran

Xwîna gewez jî dikişê û hire hir ket nav miran

Tu fersend nadin keça qemer piçek jî rabe ser pê

Ev çi bîryar e û kevneşopî ye ji bo hemû jinan

Ax rebenê birîndara bêr û kêrên, bav û biran

Hêstirê çavên te dikişê wek ava nav newalan

Qet guneh te tune bi qasî pîrîsk-e misqalekî

Ax ev çi belengaziye tu ketî ber kêr û şûran

Keçê bextbireşê tu tim berdestiyê bav û biran

Tu berendama hêviyê û berdêliya van mêran

Jiyana te qut kirin tu bi hêdî hêdî dimiri

Ji bo te azadî tune mîna hemû qîz û jinan

Te nehiştin dibistanan, ax tu nebûyî xwendevan

Qîz û jin û hemû pîrek bûn boraqên

feodalan

Mêrên bêfedî mêrên zorbaz û hemû mêrên kujer

Bav û birayên serhişk, şêx û axan hemû

karsazan

Lê lê lê dayîkê keça qemer nale nal dinale

Lidan dixwe li mêran ber kêr û şûra, gulan e

Ev pergala faşîstane ev dewleta zexelan e

Lêbelê rizgariya bo keç û jinan şoresî ye

8'ê Adarê û bindesiya jinan

Perî Reşîdîyan

Em li demekê de pêşwaziya 8'ê Adara Îsal dikin ku rewşa cîhanê li gel salên berê hin cuda ye.

Pêla berxwedana gelan li welatên Erbî serî hildaye. Gelên li bindestê zulm û zoriyê îro berxwe didin û dijî zulmê xabatek pirr dijwar dimeşînin.

Eger heya niha li welatên Erbî de mafên miravahiyê tiştek ne diyar bo, lê îro em dibînin ku mêr û jinên wan welatan daxwaza mafên serbestî û azadiyê dikin

Li nav refa neraziyan de mirov jinan jî dibîne ku çawan bi dilek pirr ji evîn ve daxwaza mafên xwe dikin.

Rewşa jinan di gelek welatên cîhanê bi tayebtî welatên Rojhalata navîn pirr xirab e.

Jin li wê deverê de li gelek mafên xwe bêbeş bûne, weke mînak, mafê xwandin, karkirin, biryardan li ser jiyana xwe, hîlbijartina hevî, mafê dangdanê û xwe berendamkirinê.

Li walatê Erebiştana Siûdî biryarek nû hatiye dayîn ku jin dikarin li hîlbijartinê şaredariyê de dengê xwe bidin û herweha nikarin xwe kandîd bikin. Li welatên din ên Erbî de rewşa jinan bi kêm yan zêde her wek jinên Erebiştana Siûdî ye.

Roj û salên li pêşiya me de dê gelek guhertin li wan welatan de çêbin. Gelek fakter hene ku bandor hebûne li ser rewşa jinan li wan walatan de, fakterên weke, ol, hizra eşretî, paremana hizr û bîra regeza nêr bi ser regeza mê de, nexwendewarî û gelek fakterên din.

Zor girîng e ku jinên wan welatan bi hev re bo pêşeroja xwe bixebitin. Barê giran li ser milên jinan e, lê mêrên rewşenbîr û zana jî dibe li wê xebatê de destekê bidin jinan. Pêşeroja her walatekê girêdayî pêşkevîna jinan li nav civakê de ye.

Li Iranê her li roja destpêka dizîna şoreşa gelaên Iranê li sala 1357 (1979) an jî aliyê melayên kevneparêz ve, jin bûn yekimîn gorî.

Komara Îslamî a Iranê bi hemû dam û dezgehên xwe ji bona tepeserkirina jinan hewla xwe daye û dide. Her li yasaya bigehîn a Komara Îslamî ve bigre heya yasayên sîvîl, mirov nikare bendekê di yasayan de bibîne ku bibê cudahî di navbera jin û mêran de bas ji mafên jinan bike, ger tiştek wiha jî di yasayên rejîmê de hatibin, di dawîya her bendekê de tekez li ser liberçavgiyêna îdeolojîka xwe kirine.

Weke gelek caran hatiye gotin jina Kurd li nav yasayên Iranê de li gelek cihan de xedîr jê hatiye kirin, her ewa ku Kurd e, sunnî ye û tawana herî girantir li ber ewê ku jin e, her tim êrîş lê tê kirin. Pir in ew keç û jinên Kurd li zîdanên Komara Îslamî de ku tenê jiber hindê ku Kurd in hatine girtin û gelik îşkence û sivikatî bi wan tê kirin.

Ligel hemû bêmafîyek gelê Kurd li Kurdistana Bakûr, lê bûna 14 Şaredariyan di destên jinan de li wê parçeya Kurdistana, nîşaneyê ve yekê ye ku jinên Kurd ger derfet hebin, dikarin di hemû urgan û navendên îdarî û biryardanê de beşdariyê bikin û birêveber bin.

Gelek kes sîstema kote ji bo jinan bilîtek belaş dibînin û ser wê baweriyê ku jin dibe hewla xwe bidin ku li gel mêran rikeberiyê bikin, lê em dizanin ku li ber fakterên wek urf û edet, ol û paremana civakî, rêjeya jinan li nav partiyên siyasî de kêmtir bûye. Li ber wê hindê jin nikarin li hember mêran de rikeberiyê bikin. Sîstema kote dibe sebeb ku rêjeya jinan li nav organên siyasî û biryarder de zêde bibe. Lewma

partiyên Kur bi diyarîkirina sîstema kote dikarin pêtir bala jinan ji bo partiyên siyasî de bixşîne. jiberku demokratîbûn û pêşkevîna her partiyek li meydanpêdana bi jinan û pêtirbûna rêjeya wan di organên biryarder ên wê partiyê de diyar e.

Hebûna jinan li nav organên biryarder de gelik grîng û pêwîst e. Çimko civak pêkhatiyê ji jin û mêran, herweha mêr tenê bi serê xwe qet nikarin hemû pirsgrêkên welat û civakê çareser bikin.

Biryarên ku gorî nêrîna hevpar a jin û mêran tînin dayîn, hertim bersiva arîşeyên civakê didin. Mirov dikare walatên Ewropayê û bitaybetî welatên Îskandînavî weke mînak bîne ziman.

Bi wê hevîyê ku pêvajoya guhertina dewletan li cîhanê bi giştî û li Rojhilata Navîn bi taybetî, êdî bindestî û bêmafîyê ji bo jinan bi xwe re neîne. Bila salên li pêşiya me, bibin salên wekhevî û rêzgirtin ji mafên mirovayetiye.

Zextên li hember jinan

Hewcehiyên sereke ên mirovan, xurekên derûnî, hizrî û cesteyî ne. Di her sê waran de jî li hember jinan xemsarî hatiye kirin û Jinan di dirêjahiya dîrokê de di wan waran de muhtac bûye. Di rastî de jinan car darê zêdexwaziye û car jî darê kêmxwaziya xwe xwarine. Ewa jî jiber nasnekirina cih û pêgeha wê a rastî e.

Siroştî Jinan li ser narînî û hûrbîniyê çêbûye, wate di kar û barên xwe de hunermend e ku her karek weke erk bo bihê diyarîkirin, bi baştirîn awa birêve dibe. Mezintirîn neheqî derheq jinê ewe bû ku erkê mêran ji jinan hatiye xwastin, di halekê de ku siroştî jinê tiştek din e.

Di vî serdemî de edet û rewîşt mîna ewrên li ber bayê hertim di guhertinan de ne. Xîret, şeref û mirovahî lawaz e û jin mîna alavên ticarî di xizmeta mêran de ne. Di welatek pirrnetewe mîna Iranê ku kulturê cuda cuda di hundirê xwe de cih kirine, netewa Kurd bi kultura xwe ya Kurdî rêz li kesayetiya jinê digre, lê dîsan bi awayekê berfireh di civaka îslamî ya Iranê de kesayetiya jina Kurd û netewên din pir bê qîmet in û ew civaka pirr çand û reng, ji dutîreyî, hejarî, bê edaletî û biçûk dîtina mirovan dinalîne.

Mirov nikare hemû derd û kederên ku jinek Iranî dibîne bi nivîsekê yan gotinekê bîne ziman. Lê bo mînak, niha li gor amarên nefermî nizîkî 60 hezar jin di Iranê de madeyên hişber bikar tînin ku sedî 70 ê jî wan jinan jî di riya mêran di malbatê de tevî diyardeya îtiyadê bûne.

Bikaranina madeyên hişber û zextên li hember jinan du diyardeyên girîng in ku mixabin Komara Îslamî a Iranê bi dirêjahiya temenê xwe hewl ji bo bînpêkirina mafên jinan daye û tu hewl û çalakiyek bi armanca nehiştin û rakirina wan astengiyên ji aliyê navendên hikûmetî ve nehatine encamdan û di wî halî de destbiserkirina jinan, îşkence û destdirêjî di girtûgehan de tenê riya çare dibîne, ku du can bûna jinan heta ji bo parastina zarokê wê ji nikare rê li ber destdirejîyê bigre, jiber ku rejîm wê yekê weke sûc dibîne.

Lê di rastî de çavkaniya wê sûcê ji hêla dewletê ve tê û yekek ji siyasetên wê yên îradekujî ye.

Di piraniya welatên cihana sêyem

Sefye Xalidî

de zext li ser jinan tê kirin, ku Îran jî di rêza pêş ya hejmara wan welatan de ye, di ciwaka Iranê de şûnpêyên sunnet û meseb di têtikiliyên ciwakê de tê xuyakirin her wek di wan zextên zêde ên li ser jinan nîşaneyê wan sunnetan pêve diyar e, herçend ku di civakek bi wî awayî de dest û pêyên mêrên vekhevîxwaz jî girêdayî ne, lê ew şîweya birêvebiriyê, sîstemek mêrserdestî nîşan dide, ku bînpêbûna mafên jinan ji aliyê mêran ve hegerên wê baweriyê şaş û kêmkirina desthilata jinan di civakê de ye.

Baştirîn rê li hember wan kospane bilindkirina asta kultur, zanyarî, berfirehkirina şiyar û serxwebûna regezî û tekoşîn ji bo bidestana wekhevîyê ye ku dibe him mêr û him jin bo wê yekê bixebitin. Ger em bixwazin serbestane bijîn, tew pêkhatiya civakê dibe di jiyaneke serbestane de par hebe û bijî.

Gelo jin nîva civakê nine û mafê jiyana kêrhatiya xwe nine? Mafê wekhevî, azadî, ewlehiya kesayeti û derbirîna raya xwe nine? "Dewleta Iranê pêwîst e zextên li ser jinan rake û bi mihaneyên mesebî wan ji mafên wan dûr neke", ewa gotineke ku ji aliyê xelkê Iranê û civaka navnetewî ve li hember Komara Îslamî tê gotin, lê heya niha tu encamek nebûye.

Lê weke xuyaye, topizê zorê her bi destê xelkê Iranê dê ve rejîma şûm bixe kirsdana dîrokê de, da ku bi geşepêdana rola jinê di civakê de him ewrên reş û tarî ên siyasetên hov û îmhaker li ser civaka mede bar bikin û ji warê me herin, him rêz û hurmeta malbatê ku bîngeha civakê tê hesibandin, bihê parastin û him jî rêz û humeta ol û baweriyên bihê ragirtin.

Îran û siyaseta sansorkirina belavokan

Dara Natiq

Destpêka sansora dewletî di Îranê de, hevdeme tevî deshilatdariya Nasiredîn Şahê Qacar û çap û belavbûna yekemîn Rojnameya hikûmetî a Îranê bi navê rojnameya 'Weqayî Itifaqiye'. Ew rojname ku bi merema gehandina zaniyariyên giştî di warê bûyerên hundir û derveyî welat bi civaka welat hatibû avakirin, mixabin her di destpêka karê xwe de bû bi tirîbûna fermî a hikûmetê û bi taybetî mijarên siyasî yên wê, li cihê vê çendê ku raporên dirust û wekxwe di warê bûyerên hundir û derveyî welat de veguheze, zêdetir bas ji pesn û kêrhatiya dirowîn a deshilatdarên wê demê dikir. Lê her wê demê tevî belavbûna wê rojnamê, hin rojnameyên Farsî ziman yên din jî li derveyî Îranê, weke rojname 'Qanûn' li Lendenê, rojname 'Hubillmetîn' li Kilketê û rojname 'Sureya' li Qahirê û rojname 'Exter' li bajarê Îstanbolê, ku ji aliyê Îraniyên derveyî welat belav dibûn, bi awayekî rast û dûz zaniyarî û bûyerên heyî wekxwe ji raya giştî re vediguhaztin ku ew yeka bû sedemê vê çendê ku wezîrê çapemenî yê wê demê Mihemed Hisênxan ji Şah re pêşniyar kir ku navendek taybet bi sansora belavokan di Îranê de bihê avakirin. Li ser vê bingehe, di sala 1863'ê a rojî de yekemîn navenda taybet bi sansora belavokan di Îranê de, li ser biryara Nasiredîn Şah ji bo

kontirola rastiyên û kipkirina her dengê azadîxwazane hat avakirin.

Wê demê ve heya niha sansor bûye parek berçav ji siyasatên bingeîn yên sîstemên xwedî deshilat di Îranê de. Siyaseta han piştî tevgera azadîxwazane a gelên Îranê di sala 1979'an de û bi talanbirina destkevtên şoreşê ji aliyê rayedarên Komara Îslamî a Îranê ve, pêvajoyek bileztir û berfirehtir bi xwe ve girt. Komara Îslamî a Îranê her di yekem roja bidestvegirtina deshilatê, dûr ji tev yasa û rêsayên cîhanî, dest bi ser tevahiya navend û belavokên zanistî û rewşenbîrî de girtin û ew xistin bin kundirola nawendên tepeserkar yên xwe de. Rayedarên nizama hakim bi hemî awayekî pêşî ji belavbûna her cure dengê azadîxwazane û nemaze ew nivîsokên ku di pirtûk û rojnameyan de berevajî siyasatên nizama hakim dihatin belavkirin digirtin û ew yek bi tundî qedexa dikirin.

Sansor û guherîna naveroka pirtûkên dersî li gor qazanc û îdeolojiya berteng û daxistî a sîstema hakim û danana mamosta û berpîrsên alîgirên nizamê di qutabxane û zanîngeh û navendên zanistî û rewşenbîrî de, yek ji wan siyasatan bûye ku Komara Îslamî a Îranê her di destpêkê ve heya niha bi awayekî berfireh û kirêt didomîn e.

Daxistina rojname, malperên internetî, pilompkirina navendên zanistî û rewşenbîrî, konterolkirina radyo û televizyonan, filmên sînemayî, şano û muzîk û... bingeha sereke a vê sîstema dîktator bûye ku bi hemî awayekî û bi tundî pêşî ji her delîve û fersendekê bo dirkandina her cure dengê azadîxwazane digirin.

Tenê di 25'ê Reşemeya sala 1386'an de û rojek piştî derbasbûna gera heştem a hîlbijartina perlemanê, îznameya 9 belavok û 3 malperên nûçegehanyê hatin hiloşandin. Li sala 2002'an de zêdetir ji 18 belavok di Îranê de hatin sekinandin û qedexekirin. Di

sala 2004'an de zêdetir ji 20 belavok û rojname bi hinceta vê çendê ku berevajî berjewendiyên nîzamê xebitîbûn hatin daxistin. Her di vî heyamê deshilatdariya Komara Îslamî a Îranê de zêdetir ji sedan nivîskar û rojnamevan seba rexnegirtin ji kiryar û siyasatên qirêj û biyom yên Komara Îslamî a Îranê û eyankirina bîr û hizrên xwe ên xweser hatin îdamkirin û cezayên giran û heta hetayî bi ser wan de hatin sepandin. Ji wan pirtûkên bi nav û deng yên cîhanê ku di Îranê de hatinî qedexekirin, ev in: Romana "Qumarbaz" ji nivîsîna Dastayapiskî, pirtûka "Duxterî ba Goşwarêyi Miurwarîd" ji nivîsîna Tirîsî Şiwaliye, "Gûr bi Gûr" ji nivîsîna Wilyam Fakiz û parek ji pirtûkên Wîrcîna Wulp, Margirêt Daras, Wûdî Alîn, DinBirawn û pirtûka Serpêhatiyên Raspiyan Xemgîne Menasir, ji Nivîsîna Gabriyel Garsiya Markêz û herwisan pirtûka "Xurûs" ji nivîsîna Îbrahîm Gulistan di Îranê de hatine qedexekirin.

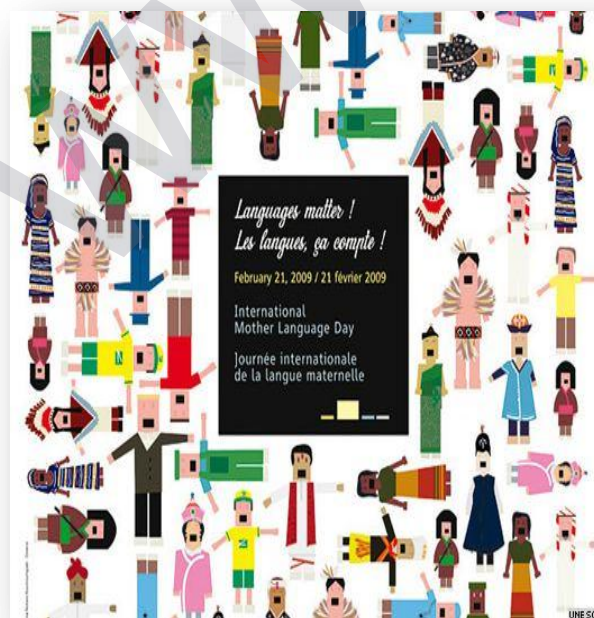
Ji aliyekê dinve zêdetir ji 5 filmên sînemayî ên bi nav û deng ku ji aliyê Pîlmjazen xwedî hêjaye welatê me ve hatine berhemanîn, ji aliyê navendên xwedîdeshilat ên Komara Îslamî a Îranê ve hatine sansor û qedexekirin û dehan filmsazên bi nav û deng yên Îranê bi hegera wê siyaseta kirêt bi neçarî koçberî derveyî welat bûne.

Kontirol û astengkirina torên Internêti û mehwareyî, filtêrkirina malperên dijberî nîzamê û xistina parazîtan bi ser şebekeyên mahwareyî ên dijberî nîzamê roj bi roj bi awayên cur bi cur ji aliyê Komara Îslamî a Îranê ve didome.

Di 24'ê Xermanana 1381'an a Rojî, yek roj piştî axaftina Elî Xamneyî bi dijî Amerîkayê, ji hêla xeberhinêriya Îrana ve nezersenciyek hat belavkirin ku li gor vê çendê 90 ji sedî a xelkê Îranê xwazyarên diyalog û çekirina pêwendiyên tevî Amerîkayê bûn. Çend roj piştî hingê berpîrsên navenda wê nezersenciyê bi sûça sîxurîkirin bo Amerîkayê û wergirtina pere ji Balyûzخانeya Amerîkayê hatin mehkemekirin û cizadan.

Li gor rapor û amarên cîhanî, Îran henoke di ware azadiya belavokan de, di rêza 173'mîn a welatên cîhanê de ye û mijarên weke baskirin ji pêwendî tevî Amerîkayê, sekinandina bernamêyên navokî ên Îranê, rexne ji meseba şîe û Welî Feqîh di Îranê de weke hêla sor tînen hesibandin. Elî Xamneyî Rêberê Komara Îslamî a Îranê, ji 42 rêber û berpîrsên dewletî yê cîhanê ye ku ji aliyê raporhinêrên bê sînor ve, dujminê azadiya belavokan tînen hesibandin.

Îran herêmek xwedî xesar di warê ziman de

Zêdetir ji 6700 zimanên cuda, ji aliyê akinciyên ser rûyê erdê ve mifah jê tê wergirtin ku nivîya wan zimanan niha tevî pêvajoya jînavçûnê berbirû ne. Binav kirina 21'ê Fewroyeyê weke roja cîhanî a zimanê dayîkî ji aliyê Konfiransa Giştî a Yonîsko ve di sala 1999'an de, helwestek bû ku wê saziyê di pêxema pêşî girtin bo jînavçûna vê bihaya dewlemend û cur bi cur a zimanê mirovî û herwisan girîngîdan û pêkanîna delîve û fersendek taybet bo berevanî kirin û pêşvebirina wan zimanên ku vê gavê ji hêla sîstemên dagîrker yan ji bi awayên xwezayî tînen asimîle kirin, hat pejrandin. Welatê Îran bi hegera hebûna hejmarek berçav ji

ziman û devokên 'bomî' di wî welatî de, ji wan herêmen xudî xesar yên cîhanê di warê ziman de tê hesibandin.

Îran yek ji wan welatan e ku 6 netewên, Fars, Kurd, Azerî, Erebi, belûç û Turkmen tîde dijîn. Lê mixabin rayedarên Komara Îslamî a Îranê zimanê Farsî weke zimanê fermî yê welat ragehandine û di vî heyamê deshilatdariya xwe de bi hemî awayekî û ji hêla navendên tepeserkar yên xwe ve berdewam cehda asimîle kirina ferheng û kultûra û nemaze jînav birina zimanê netewên din yên Îranê daye.

Mixabin zarokên ser bi wan netewên bîndest neçar in ku her di yekem roja destpêkirina qonaxa xwandina xwe de, pêvajoya

perwerdehiya xwe bi zimanek biyanî anku zimanê Farsî dest pê bikin kku ew yeka ji di warê pîskolojîkî ve bandorek nerênî li ser hizr û bîrkirina wan dikin û dibe sedema wê çendê ku zarok seh bi kêmasiyekê di jiyana xwe ya destpêkî de dikin.

Vê gavê di qotabxaneyên Îranê de cehdek berçav ji bo perwerde kirina zimanê Erebi (zimanê olî û zimanê Qoranê) weke zimanê sêhem tê bikar anîn. Lê ewa di halekê de ye ku yek ji sêye xwandekarên Îranê îmkana fêrbûna zimanê dyîkî a xwe heta di qonaxên destpêkî yên xwandina xwe de tuninin û diviya tevî zimanek ku tu nasiyarî û zaniyariyek li ser tuninin, xwandin û nivîsîna xwe fêr bibin.

Dîmenên Îtiyadê di sînemayê de

N: Mumtaz Ebdullahi
W: Şehab Xalidî

Îtiyad çî wek tawan û çî wek nesaxî hertim bala filmsazan û alîgirên sînemayê bo aliyê xwe rakişandiyê. Helbet ya ku li bîr û mêjiyê hunerî ya xelkê de ji îtiyadê di sînemayê de heye, pititî rû û reftara bengdaran e ku wek karakterên kampiyotrî xwe nîşan daye ku di cihê nîşandana rastiyan, rengvedanek vajmanî ji rastiyan nîşan dide. Di derbarê dîmenên îtiyadê û motadan di filmên sînemayî û zincîre filmên televîzyonî de serbarê rexnegirên sînemayê, pizîşkan jî hinek rexne hene û gellek ji dîmenan jî di warê pizîşkî de ne zanistî dikin. Bo mînak me gellek caran bihîstiyê ku pizîşkan derheq nîşandana cigareyan di filmên sînemayî û programên televîzyonî de hişdarî dane û bas ji metirsiyên piropagandeyên nigatîv a di warê cixaran de û bandora wê bo ser nûciwanan û ciwanan kiriye. Li ser bingeha pênasê û têgehiştina nû ku ji silametiye heye, silameti têgehek berfireh û çend alî ye ku bê şik propagandê û sînemayê bandor li ser heye.

Gellek ji pizîşkan derbarê îtiyadê û dîtingeha filmsazan bi vî û wan dîmenên ku ji bengdaran ji film û zincîrefilman de tê weşandin, rexneyên ciddî hene,

Dr. Human Narîncîha kargêrê Giştî yê Karûbarên çandî û pêşgiriye ser bi Sitada Xebatê di vî warî de li ser vî baweriyê ye ku: berhemên curbicur di warê filman de ji 40 salan berî niha ve ji bengdaran dîmenek têkçûyî û xemokî nîşan dane ku ew yek bûye sebeb daku gellek ji malbatan jî dîmenek weha ji bengdaran hebin û heta zarokên wan jî nekevin nava wî halî de, hest bi metirsî û tehlukeya îtiyadê nekin.

Dîharîkirina şekl û şemayilê bengdaran, ew jî bengdarên ku gihîşine asta dawiyê, bûye sebeb ku herkesek bengdar be, lê ew reng û rû bi xwe ve negirtibe, em bawer nekin ku bengdar in. Ew yek di rastî de bûye sebeb ku ji sedî 50'î malbatên Îranî 5 salan direngtir hest bi bengdarbûna zarokên xwe bikin, lê hinek kesan bîr û rengên cuda di vî warî de hene. Dr. Perwîz Mezahirî, Kargêrê Rewanpizîşkên Îranî ser vî bawerî ye ku "Îtiyadê aliyê xwe yê bayusaykusoşyal heye, wate hem pirsên jîngehî hene, û hem jî derûnî û hem jî civakî" lê di sînemayê de mixabin tev aliyên vî pirsê nahên nîşan dan.

Dr. Ebdulrehman Bedil Rehîm, pisporê mîjîk û esab di vî warî de dibêje: "filmên niha zêdetir terikkirina îtiyadê bi awayê sernîşîvîbûna azad nîşan didin, bo mînak kesê bengdar çend rojan xwe dike jorekê daxistî û piştî berî rûçîkekî geş û peyt li wir derdikeve.

Ew yeka perwerdeyekî şaş bi dû xwe re çê dike. Dema kesê ciwan van filman dibîne, ji xwe re dihizire ku terikkirina îtiyadê karekî pir senahî ye, ku wusan bû ezê pêvajoya xwe ya îtiyadê her bidomînim û piştî salan dê heyamê heftiyekê xwe di jûrekî daxistî de hepsî bikim û bi sanahî vî yekê terik bikim. Dr.

Narîncî jî her li ser vî bawerî ye ku 70 jî sedî ya dermanê îtiyadê aliyên rûhî û rewani bi xwe ve digire û dîr e ji îradeya cismî, lê eva di halekê de ye ku zaf caran di filman de tê xuyakirin ku kesên bengdar bi dar yan textekê ve girê didin û dixwazin bi vî awayî rêya terkkirina îtiyadê nîşanê xelkê bidin, bê ku bizanin şewazên çareserkerina vî diyardeyê bi bê rêyên dirust û kesên pispor û dermanên taybetî karekî dijwar û bêncam e. Civaka Doktor û Pisporên warê Tendurustiyê di Îranê de, dibêjin ku nehewce ye ji bo pêkanîna tirs û hişdarî danê, em direwan bikin û rêyên şaş nîşanê bidin, ji ber ku wê demê îrade û baweriyê giştî kêmkirî û cehd û xebata han bêbandor dimîne.

Bêşik îro rojê îsbad bûye ku egerên civakî û çandî qasî 50'î jî sedî xwedî bandor in li ser dabînkirina tendurustiya civakê. Di cîhana îro a ragihandinê de sînema û televîzyon di pêşxistina asta saxlemiya civakê nemaze di warê perwerdehî û kultûrsazî de girîngiyek taybet heye. Lê ji aliyê din ve nîşandana dîmenên şaş û nezaniyê pêvajoya saxlemiya civakê aloz dike. Lê ji bo çêkirina berhemên sînemayî û dîmenên di warê saxlemiyê de divêt ravêj tevî pizîşkên pispor bê kirin, heya ku bi nîmayîşdana dîmenên zanistî di pêşxistina asta saxlemiya civakê de xwedî bandor bin.

herî bihêz yê demê di nava ola şeyan de bûn, ji vî hunera kirêt mifah werdigirt in, lê ewa ku mifah jê wernegirtine, ew yek bi diyardeyek heram û kirêt dihesibandin. Navbirî herwisan ragehand ku pêşveçûn û girîngî dan bi muzîkê di welêt de, berevajî orfên Îslamê ye. Gotarbêjê nivêja Înê a bajarê Meşhedê amaje bi gotina Xomeynî kir û got: zirara muzîkê ji tiryakê zêdetir e. wî herwisan ji malbatan re şîret kir ku, nehêlin zarokên wan guhdariya muzîkê bikin. Divê ew nehêlin ku zarokên wan tevî vî pêvajoya qirêj bibin û ji orf û biryarên Xude dîr Kevin.

Hêjayî gotinê ye ku yek ji muzîkdanên Îranî di melpera xwe de nivîsandiye ku: Gotarbêjê nivêja Înê a bajarê Meşhedê nexwestî harîkariyê bi muzîk û pêşveçûna vî dike. Her ewa ku dibêje muzîk heram e, xelk û bi taybetî nîşan ciwan dikewne ênyadê û bi merema dijberî kirin tevî wan

biryar û raspardeyên hikûmetî zêdetir girîngiyê didin muzîkê. Di rastî de mirov dibe bêje ku ger muzîka Îranî piştî serkevtina Şoreşa gelên Îranê tevî pêşwazî û girîngiya germ û gur a giştî berbirû bûye, wedigere bo dijberî kirina kesên han.

Merheba

Bêrî Bihar

Adar heyva te ye,
Iro roja te ye,
Dizanim ne îro û ne jî tu rojan nayê ji te re,
Kulîlkek, an jî nameyeke bi merheba.
Navê te gotarên serê rojnameyan be jî,
Bi pûntên gir, li ser jora heman nûçeyan
Tu yê tim li serê riya bî,
Li nava laşfiroşan û di destê mirovên hindirqewartî.
Li rêya birçitiyê,
Di çavên te de sîtem û valahiya temenekî,
Tu yê tim di hawar û qîrîniyan de bî.
Bîbûkên te pirtûkek zelal in,
Têde tê xwendin zordestiya nizanîm çend temenan.
Kî bixwîne wê
Wê bistîne para xwe ya rûreşiyê
Arên kû berdane canê te,
Te kirin sotik û teraf,
Bi hêza te xwe ji bahozan parastin.
Bêxwestin û biryara te,
Tecawûzî jiyan û bîraniyên te yî pîroz kirin.
Li zîndanên te can da canên din û navê wan te danî "Zindan"
Bêlome be nê sere guran!
Di nava gemara dîrokê de tû ne tiştêkî
Lê birînen kevin didin zanîn kû çawa ji bo te dimeşe jîn.
Di kîjan ferhengê de bi hev re ne,
Birçîbûn û birumetî,
Li serbajaran weke cilekî reşe birçitiya te,
Di bihiştan de veşartîye û negihan e rumetiya te.
Hêsîrî û belengazî te kir bûxçik û da sermilên xwe,
Tu bûyî dayîka kul û êşan,
Jina nizanîm kîjan malxerabî,
Xûşka kîjan cambazî,
Keça kîjan bêfam û zordar î
Li van bajarên bêîman bi birînen xwe ve dinalî.
Baranê biriyê rengê porê te,
Tû bêcîh û war mayî.
Her ku di bîra xwe tinî ew deşt û zozanên xwe,
Ew gelî û çiyayên xwe.
Û ji xwe dipirsî
Gelo heye ku li min vegere jiyanêke wekhevî, xwezayî û bi mirovatî?
Îro roja te ye,
Navê te di sere heman nûçeyan de be jî,
Tu yê dîsa li riya birçitiyê bî,
Dîsa di hawar û qîrîniyan de,
Heya ku xweza, rojekê vegere ser lîsê xwe.
Te hemêz dikim bi tevî êş û kulên te,
Dîramûsim cihên pirêşiyayî,
Dîramûsim çavên te,
Ez bawerim bi te,
Ew destên ku dergûş di hejîne
Wê rojekê dînyayê bihejîne...

Adar 1998

Pêşnimêjê Meşhedê: Muzîk ji tiryakê xirabtir e

Seyyed Ehmmed Elmolhida mamostayê nivêja Înê a bajarê Meşhedê di gotara xwe a nivêja Înê de ragehand ku: ger muzîk hunerek xwedî rastî ba, 'Eimê Tehar' ku xudiyê hunermendên

Agirî

Duheftinameyek siyasi, civaki, çandî û hunerî ye
Ku Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê diweşîne

www.kurdistanmedia.com/kurdi

Navenda bingehîn ya xebata Agirî li Kurdistanê ye.
Navnîşana derveyî welat:

AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 -FRANCE

E - Mail: agir2003@hotmail.com

agir2003@gmail.com, rojnamaagiri@gmail.com

Parlamentoya Kurdistanê jî bû xwedî TV

Televîzyona Parlamentoya Kurdistanê (PKTV) dest bi weşana test kir. PK TV dê rûniştinên parlamentoyê de û bas û nîqaş, herweha bûyerên li parlamentoyê di qewimin, bi awayekî zindî biweşîne. PK tv, piştî weşana testê ya 30 rojî, dê derbasî weşana normal bibe. Frekansa 11393, li ser Nilesat û Arabsat

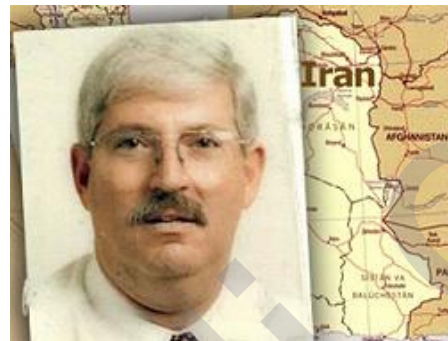
Xanima yekem a Lîbiyê bi 20 ton zêran ve bo Alman hellat

Sefiye Firkaş, xanima yekem a Lîbiyê, serbarê li rojevde bûna welatê wê, nasiyariyek wusa li derveyî Lîbiyê de nine. Ew berevajî xanimên yekem yên berê yên Tûnis û Misrê, xwedî nifûz nine. Ew jina duyem ya Qezafî ye û pitir ji 40 sal in ku hev rêtiya mêrê xwe li Lîbiyê de dike. Ew tevî keça xwe û hin ji nizîkên malbata xwe bo Almanê reviyaye. Ew xwediyê şirketek balafirî bi navê "Teyran Elberaq" e ku zêde heciyan bo Erebiyan vediguhezîne.

Tê gotin ku wê jinê, 20 ton(20,000 kîlo) zêr xincî saman û pere û milkên din kom kiriye û bi wan zêran ve derbasî Almanê bûye. **Alarabiya**

Meimûrê wunda yê FBI'ê li başûra Rojavaya Asiyayê de destbiser e

Wezîra karê Derve ya Amerîkayê, Hîlarî Kilîntonê ragihand ku gorî zaniyariyên desthatî, Rabêrt luwînston, meimûrê berê yê FBI'ê ku çar salan berî niha bizir bûye, zîndî ye. Wê da zanîn ku ew niha li deverê li başûrê rojavayê Asiyayê de zîndanî ye. Gorî vê agahiyê jî, ew dever welatên Pakistan, Efxanistan û Îranê jî xwe digre. Hîlarî Kilîntonê daxwaz ji Îranê kir

ku li vî warî de hevkarîya wan bike daku ew bi saxlemî vegere nav malbata xwe. Rabêrt Luwînston, 4 salan berî niha, anku li meha mars a 2007'an de li Girava Kîş li başûrê Îranê de bizir bûye. Amerîkayê heya niha çendin caran daxwaz ji Îranê kiriye ku li ser rewşa wî girtiyê Amerîkayî zaniyariyan bide, lê rayedarên Îranê xwe ji vê meselê baz didin.

Davotoxlu: Nasnameya Kerkûkê Turkemanî ye û Teleifer jî kela wê!!!

Rojnameya "Todeys Zeman" ji zarê Emed

Davotoxlu, Werzîrê Derve yê Turkiyê derheq Îraqê daye zanîn: "Yekîtiya axa Îraqê bo wan pîrr girîng e, lê bajarê Kerkûkê jî nasnameyek Turkemanî heye û kes nabe xwe lê bike xwedî. Navhatî dîsan ji Tirkmenên Teleferê re gotiye: Çarenivîsa Îraq û Turkiyê bihevê girêdayî ye û emê rêgiriyê ji jinaçûna hevwehatiyên Îraqî bikin. Paşan soza avakirina zanîngehekê ji

bo avakirin û vejandina aboriyê li Teleiferê daye turkemanan. Herwiha ji bo Tirkmenên ku vegeyîyên Teleiferê, ê xaniyan ava bike. Davotoxlu dîsan daxwaz ji xelkê Teleiferê bo vegeyîyana bê tirs ji bo malên xwe kiriye, jiber ku bi raya wî, vegera wan dê aşitî û aramiyê bîne Îraqê. Paşan şekirê dişkîne û dibêje: Kerkûk nasnameya Turkemanan e û Teleifer jî kela wê ye û li tu serdemman de stûxwar nehûve.

800 hezar Kurd li Almanyayê dijîn

Wezaretê Navxwe ya Almanê, aşkere kir ku 800 hezar kurd li vî welatî de dijîn. Herweha da zanîn ku li Almanyayê, PKK di nav kurdan de koma herî xurt e û bal kişand ku pîrsa kurd li Tirkîyeyê mimkûn e bi diyalogê bê çareserkerin, û herweha polîtîkaya "pêşîvekirinê" ya AK Partiyê jî rexne kir ku heta niha bi kêr nehatiye. Herweha derheq xwendina bi zimanê kurdî jî hate eşkerekerin ku li Bremenê 148, li Hamburgê 97, li Saksonyaya Jêrîn 546 û li Ren Vestfalyaya Bakur jî 122 xwendekarên kurd di dersan de bi kurdî perwerdê dibînin.

Alman cara yekê ye derbarê polîtîkaya kurdî de bi resmî tiştêk diyar dike. Endama Meclisa Federal a ji Partiya Çepgir Ulla Jelpke li vî derheqê de diyar kiriye ku li gorî me, Alman digel pêvajoya diyalogê de ye, divê vî yekê bi zimanekî vekirî jî bîne ziman û bibe parçeyekî çareseriyê. **AKnews**

Mêrê 39 jinan û jîna bihevê li awahiyek 100 odî de

Ziyona Çana, xweşmêrê Hindistanî!, tevî 39 hevjin, 94 zarok, 14 bûk û 33 neviyên xwe di awahiyek çendqatî de bihevê dijîn. Xaniyê wî yê 4 qatî, ji 100 odayan pêk tê û di navenda gundê Baktwang li eyaleta Mîzorom a Hindistanê de hilketiye. Ziyona Çana ji rojnameya San re gotiye: Ji bo ku ez ewdeke

baş û taybetî yê xwedê me, gelek keyfxweş im ku wî berpisatiya xwedîkirina hejmarek zaf ya mirovan daye min. Ez bona vî ku mêrê 39 jinan im û mezintirîn malbata cîhanê îdare dikim, gelek keyfxweş im. Li gorî wî, birêvebirina wê kempa mezin, pêwîstî bi nezma nîzamî heye, lewma Zatyagî, mezintirîn hevjin a wî, erkê nezm, paqijî û çêkirina xwarina wê mala mezin li stû ye.

Ji bo danek xwarina wê malbatê, 30 heb mirîşk, 60 kîlo sêwik û 100 kîlo birinc hewce ye.

Çana ezmûna zewaca li gel 10 jinan di salekê de heye û hertim ciwantirîn jin bi wî re

dijît û jinên din jî divê di odayên din ên malê de bijîn.

Rînkminî, yek ji hevjinên Çana ku 35 sal temen heye, Çana bi mêrê herî bedev, egîd û xweşik li gund de dizane. Wê 17 sal berî niha û piştî gihîştina nameyêke Çana bona evînî û jiyana hevpar pêre, bi Çana re zewiciye.

Ligel hebûna wê hejmara zaf ya jinan, Çana hêj di hizra zewacê de ye û dixwaze bi armanca zewacek din, sefera Amerîkayê bike.